

Bruselj, 21. april 2023
(OR. en)

8499/23

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0111 (COD)

EF 109
ECOFIN 359
CODEC 656

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	19. april 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 226 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 226 final.

Priloga: COM(2023) 226 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 18.4.2023
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji
za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje**

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Predlagane spremembe Direktive 2014/59/EU¹ (direktiva o sanaciji in reševanju bank) so del zakonodajnega predloga o upravljanju bančnih kriz in jamstvih za vloge, ki vključuje tudi spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014² (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje) in Direktive 2014/49/EU³ (direktiva o sistemih jamstva za vloge).

Okvir EU za upravljanje kriz je dobro uveljavljen, vendar pretekli primeri propadov bank kažejo, da so potrebne izboljšave. Reforma okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge gradi na ciljih okvira za upravljanje kriz, njen cilj pa je zagotoviti doslednejši pristop k reševanju, tako da lahko vsaka banka, ki se je znašla v krizi, izstopi s trga v skladu s predpisi, hkrati pa se ohrani finančna stabilnost, privarčuje davkoplačevalski denar in zagotovi zaupanje vlagateljev. Zlasti je treba okrepiti obstoječi okvir za reševanje manjših in srednje velikih bank, in sicer v zvezi z njegovo zasnovo, izvajanjem in, kar je najpomembneje, spodbudami za njegovo uporabo, tako da se lahko bolj verodostojno uporablja za te banke.

Ozadje predloga

EU je po svetovni finančni krizi in krizi državnega dolga v odziv na mednarodne pozive po reformi sprejela odločne ukrepe, da bi ustvarila varnejši finančni sektor za enotni trg EU. To je vključevalo vzpostavitev orodij in pooblastil za obravnavanje propada katere koli banke v skladu s predpisi ob hkratnem ohranjanju finančne stabilnosti, javnih financ in zaščite vlagateljev. Leta 2014 je bila oblikovana bančna unija, ki je trenutno sestavljena iz dveh stebrov: enotni mehanizem nadzora (EMN) in enotni mehanizem za reševanje (EMR). Bančna unija pa je še vedno nedokončana, saj ji manjka tretji steber: Evropski sistem jamstva za vloge (ESJV)⁴. Predlog Komisije o vzpostavitvi ESJV⁵, sprejet 24. novembra 2015, še vedno ni bil obravnavan.

Bančno unijo dopolnjuje enotni pravilnik, ki je, kar zadeva upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, sestavljen iz treh pravnih aktov EU, sprejetih leta 2014: direktive o sanaciji in reševanju bank, uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in direktive o sistemih jamstva za vloge. Direktiva o sanaciji in reševanju bank določa pooblastila, pravila in postopke za sanacijo in reševanje bank, vključno z dogovori o čezmejnem sodelovanju za obravnavanje propadov bank s čezmejno prisotnostjo. Z uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje sta bila ustanovljena enotni odbor za reševanje in enotni sklad za reševanje, uredba pa določa pooblastila, pravila in postopke za reševanje subjektov, ustanovljenih v bančni uniji, v okviru

¹ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

² Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

³ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

⁴ Poleg tega še vedno ni dosežen dogovor o verodostojnem in zanesljivem mehanizmu za zagotavljanje likvidnosti pri reševanju v bančni uniji, ki bi bil v skladu s standardi, določenimi na mednarodni ravni.

⁵ COM(2015) 586 final.

enotnega mehanizma za reševanje. Z direktivo o sistemih jamstva za vloge je zagotovljena zaščita vlagateljev in določena so pravila za uporabo sredstev sistemov jamstva za vloge. Direktiva o sanaciji in reševanju bank in direktiva o sistemih jamstva za vloge se uporabljata v vseh državah članicah, uredba o enotnem mehanizmu za reševanje pa se uporablja v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji.

S svežnjem zakonodaje o bankah iz leta 2019, poznanim tudi kot „sveženj o zmanjševanju tveganj“, so bile revidirane direktiva o sanaciji in reševanju bank, uredba o enotnem mehanizmu za reševanje, uredba o kapitalskih zahtevah⁶ ter direktiva o kapitalskih zahtevah⁷. Te revizije so vključevale ukrepe, s katerimi so se izpolnile zaveze, ki jih je EU sprejela v mednarodnih forumih⁸, in sicer, da bo izvedla nadaljnje korake za dokončanje bančne unije z zagotovitvijo verodostojnih ukrepov za zmanjševanje tveganj, da bi se omejile nevarnosti za finančno stabilnost.

Euroskupina se je novembra 2020 dogovorila o vzpostavitvi in zgodnji uvedbi skupnega varovalnega mehanizma za enotni sklad za reševanje prek evropskega mehanizma za stabilnost⁹.

Reforma okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge ter širši pomen za bančno unijo

Skupaj z reformo okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge bi dokončana bančna unija, skupaj z njenim tretjim stebrom, ESJV, nudila večjo finančno zaščito in gotovost za gospodinjstva in podjetja v EU, povečala zaupanje ter okrepila finančno stabilnost, ki so potrebni za rast, blaginjo in odpornost v ekonomski in monetarni uniji ter v EU na splošno. Unija kapitalskih trgov dopolnjuje bančno unijo, saj sta obe pobudi bistveni za financiranje dvojnega prehoda (digitalnega in zelenega), krepitev mednarodne vloge eura ter krepitev odprte strateške avtonomije EU in njene konkurenčnosti v svetu, ki se spreminja, zlasti glede na trenutno zahtevno gospodarsko in geopolitično okolje¹⁰¹¹.

Euroskupina se junija 2022 ni strinjala s celovitejšim delovnim načrtom za dokončanje bančne unije z vključitvijo ESJV. Namesto tega je pozvala Komisijo, naj predloži bolj ciljno usmerjene zakonodajne predloge za reformo okvira EU za upravljanje bančnih kriz in nacionalna jamstva za vloge¹².

⁶ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁸ Baselski odbor za bančni nadzor in Odbor za finančno stabilnost (FSB). Odbor za finančno stabilnost (različica, posodobljena 2014), [Ključne lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij \(v angleškem jeziku\)](#), in (2015), [Načela v zvezi s sposobnostjo globalnih sistemsko pomembnih bank \(GSPB\) za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo pri postopku reševanja, standard za skupno sposobnost pokrivanja izgub \(v angleškem jeziku\)](#).

⁹ Euroskupina (30. november 2020), [Izjava zasedanja Euroskupine v vključujoči sestavi o reformi evropskega mehanizma za stabilnost in zgodnji uvedbi varovalnega mehanizma za enotni sklad za reševanje \(v angleškem jeziku\)](#). Uvedba bi potekala v obdobju 2022–2024. Kljub temu se še vedno čaka na ratifikacijo [Sporazuma o spremembi Pogodbe o ustanovitvi evropskega mehanizma za stabilnost](#).

¹⁰ Evropska komisija (2020), [Delovni program Komisije za leto 2021](#), oddelek 2.3, str. 5.

¹¹ Evropska komisija (2023), [Dolgoročna konkurenčnost EU: pogled v obdobje po letu 2030](#).

¹² Euroskupina (16. junij 2022), [Izjava Euroskupine o prihodnosti bančne unije \(v angleškem jeziku\)](#).

Hkrati je Evropski parlament v svojem letnem poročilu o bančni uniji za leto 2021¹³ poudaril tudi, da jo je pomembno dokončati z vzpostavitvijo ESJV, in podprl Komisijo pri pripravi zakonodajnega predloga o pregledu okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge. Čeprav Euroskupina ni izrecno podprla evropskega sistema jamstva za vloge, bi s tem okrepila reformo okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge ter zagotovila sinergije in večjo učinkovitost za sektor. Tak zakonodajni sveženj bi bil del agende za dokončanje bančne unije, kot je izpostavljena v političnih usmeritvah predsednice von der Leyen, v katerih je bil ponovno poudarjen tudi pomen ESJV, in ki jo redno podpirajo voditelji in voditeljice¹⁴.

Cilji okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge

Okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge je bil zasnovan za zmanjševanje tveganj in upravljanje propadov institucij katere koli velikosti ob hkratnem doseganju štirih krovnih ciljev:

- (i) zaščititi finančno stabilnost in preprečiti širjenje negativnih vplivov ter tako zagotoviti tržno disciplino in kontinuiteto kritičnih funkcij za družbo,
- (ii) zaščititi delovanje enotnega trga in zagotoviti enake konkurenčne pogoje po vsej EU;
- (iii) čim bolj omejiti uporabo davkoplačevalskega denarja in zmanjšati negativne povratne učinke med bankami in državo ter
- (iv) zaščititi vlagatelje in zagotoviti zaupanje potrošnikov.

Okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge zagotavlja sklop instrumentov, ki se lahko uporabljajo v različnih fazah življenjskega cikla bank v težavah: sanacijski ukrepi, podprti z načrti sanacije, ki so jih pripravile banke; ukrepi za zgodnje posredovanje; ukrepi za preprečevanje propada banke; načrti reševanja, ki jih pripravijo organi za reševanje; ter nabor instrumentov za reševanje, kadar se razglasi, da banka propada ali bo verjetno propadla, in se šteje, da je reševanje banke (namesto njene likvidacije) v javnem interesu. Poleg tega se nacionalni postopki zaradi insolventnosti, ki so zunaj okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge¹⁵, še naprej uporabljajo za tiste propadajoče banke, ki jih je mogoče obravnavati v okviru teh nacionalnih postopkov, kadar so primernejši (kot reševanje) in ne škodujejo javnemu interesu ali ne ogrožajo finančne stabilnosti.

Namen okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge je zagotoviti kombinacijo virov financiranja, da se propadi upravljajo na gospodarsko smotrni način, zaščitijo finančna stabilnost in vlagatelji ter ohrani tržna disciplina, hkrati pa omeji uporaba javnih sredstev in navsezadnje stroški za davkoplačevalce. Stroški reševanja banke se najprej krijejo z lastnimi sredstvi banke, tj. razporedijo se na delničarje in upnike same banke (to je notranja sposobnost pokrivanja izgub banke), kar zmanjšuje tudi moralno tveganje in izboljšuje tržno

¹³ Evropski parlament (2022), [Poročilo o bančni uniji – letno poročilo za leto 2021](#); Evropski parlament vsako leto od leta 2015 izda poročilo o bančni uniji.

¹⁴ Vrh držav euroobmočja (24. marec 2023), [Izjava z vrha držav euroobmočja, zasedanje v vključujoči sestavi \(v angleškem jeziku\)](#).

¹⁵ Nacionalni postopki zaradi insolventnosti niso usklajeni. Vendar je odločitev organa za reševanje o tem, ali se za propadajočo banko začne postopek reševanja, kar zahteva primerjavo med postopki reševanja in nacionalnimi postopki zaradi insolventnosti (ocena javnega interesa), del okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge. Če se organ za reševanje odloči, da ne bo začel reševanja propadajoče banke, se primer nato obravnava na nacionalni ravni, kjer se izvede ocena začetka postopka zaradi insolventnosti ali drugih vrst postopkov prenehanja, v skladu s posebnimi podrobnostmi nacionalnih ureditev na področju insolventnosti.

disciplino. Po potrebi se lahko dopolnijo s sredstvi iz sistemov jamstva za vloge in shem za financiranje reševanja (nacionalni skladi za reševanje ali enotni sklad za reševanje v bančni uniji). Ta sredstva se financirajo s prispevki vseh bank, ne glede na njihovo velikost in poslovni model. V bančni uniji so se ta pravila dodatno integrirala tako, da je bil enotni odbor za reševanje pooblaščen za upravljanje in nadzor enotnega sklada za reševanje, ki se financira s prispevki sektorja v sodelujočih državah članicah bančne unije. Odvisno od orodja, ki se uporablja za banko v težavah (npr. preventivni, previdnostni ukrepi, ukrepi za reševanje ali alternativni ukrepi v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti), in specifičnih podrobnosti primera je za posredovanja s strani sklada za reševanje/enotnega sklada za reševanje, sistema jamstva za vloge ali javnega financiranja iz državnega proračuna morda potrebno preverjanje glede obstoja državne pomoči¹⁶.

Razlogi za predlog

Ne glede na napredek, dosežen od leta 2014, se je reševanje redko uporabilo, zlasti v bančni uniji. Za okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge so bila opredeljena področja, ki bi jih bilo treba dodatno okrepiti in prilagoditi v smislu zasnove, izvajanja in, kar je najpomembneje, spodbud za njegovo uporabo.

Do zdaj so se številne manjše ali srednje velike propadajoče banke obravnavale v okviru nacionalnih ureditev, ki so pogosto vključevale uporabo davkoplačevalskega denarja (reševanje z javnimi sredstvi) namesto varnostnih mrež, ki jih financira sektor, kot je enotni sklad za reševanje v bančni uniji, ki se pri reševanju doslej še ni uporabil. To je v nasprotju z namenom okvira, kot je bil vzpostavljen po svetovni finančni krizi in je vseboval velik konceptualni preskok z reševanja z javnimi sredstvi na reševanje s sredstvi upnikov. V tem okviru so oportunitetni stroški shem za financiranje reševanja, ki jih financirajo banke, znatni.

Okvir za reševanje ni v celoti izpolnil ključnih krovnih ciljev, zlasti lažjega delovanja enotnega bančnega trga EU z zagotavljanjem enakih konkurenčnih pogojev, obvladovanjem čezmejnih in domačih kriz ter čim večjim zmanjšanjem uporabe davkoplačevalskega denarja.

Razlogi za to so predvsem neusklajene spodbude pri izbiri pravega instrumenta za upravljanje propadajočih bank, zaradi česar se usklajeni okvir za reševanje ni uporabljal in so imele prednost druge možnosti. To je na splošno posledica široke diskrecije pri oceni javnega interesa, težav pri dostopu do financiranja pri reševanju na način, ki vlagateljem ne bi povzročal izgub, in lažjega dostopa do financiranja zunaj postopkov reševanja. Tovrstno ravnanje povečuje tveganje razdrobljenosti in neoptimalnih izidov pri upravljanju propadov bank, zlasti manjših in srednje velikih.

Pregled okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge ter skupnega delovanja z nacionalnimi postopki zaradi insolventnosti bi morala zagotoviti rešitve za te težave. Poleg tega bi moral omogočiti, da okvir v celoti dosega svoje cilje in ustreza svojemu namenu za vse banke v EU, ne glede na njihovo velikost, poslovni model in strukturo obveznosti, tudi za manjše in srednje velike banke, če to zahtevajo prevladujoče okoliščine. Cilj pregleda bi moral biti zagotoviti dosledno uporabo pravil v državah članicah, zagotoviti bolj enake konkurenčne pogoje, hkrati pa zaščititi finančno stabilnost in vlagatelje, preprečiti širjenje negativnih vplivov in omejiti uporabo davkoplačevalskega denarja. Zlasti bi bilo treba okvir izboljšati, da bi olajšali reševanje manjših in srednje velikih bank, kot je bilo prvotno

¹⁶ Pravila o državni pomoči so neločljivo povezana z okvirom za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge ter ga dopolnjujejo. Ta pravila niso vključena v ta pregled in to oceno učinka. Da bi zagotovili skladnost med obema okviroma, je Euroskupina novembra 2020 pozvala Komisijo, naj opravi pregled okvira za državne pomoči za banke in ga dokonča vzporedno s pregledom okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, pri čemer naj zagotovi, da bosta oba posodobljena okvira začela veljati hkrati.

pričakovano, in sicer z blaženjem učinkov na finančno stabilnost in realno gospodarstvo brez uporabe javnih sredstev ter s spodbujanjem zaupanja njihovih vlagateljev, ki jih sestavljajo predvsem gospodinjstva ter mala in srednja podjetja (MSP). Kar zadeva obseg predvidenih sprememb, namen pregleda okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge ni prenoviti sedanji okvir, temveč zagotoviti prepotrebne izboljšave na več ključnih področjih, da bi za vse banke okvir deloval, kot je bilo predvideno.

Povzetek elementov reforme okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge

Spremembe, vključene v sveženj okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, zajemajo vrsto vidikov politike in predstavljajo usklajen odziv na ugotovljene težave:

- razširitev področja uporabe reševanja s pregledom ocene javnega interesa, kadar se s tem dosežejo cilji okvira, npr. boljša zaščita finančne stabilnosti, davkoplačevalskega denarja in ohranjanje zaupanja vlagateljev kot pri nacionalnih postopkih zaradi insolventnosti;
 - izboljšanje financiranja pri reševanju, tako da se notranja sposobnost institucij za pokrivanje izgub, ki ostaja prva obrambna linija, pri reševanju dopolni z uporabo sredstev sistemov jamstva za vloge za pomoč pri dostopu do sredstev za reševanje brez prelaganja izgub na vlagatelje, kjer bi to bilo primerno, ob upoštevanju pogojev in zaščitnih ukrepov;
 - sprememba prednostne razvrstitve terjatev v primeru insolventnosti in zagotovitev splošne prednostne obravnave vlagateljev z njihovo enotno obravnavo, da bi se lahko sredstva sistemov jamstva za vloge uporabila za druge ukrepe kot izplačila kritih vlog;
 - uskladitev preizkusa najnižjih stroškov za vse vrste ukrepov sistemov jamstva za vloge, ki niso izplačila kritih vlog, v primeru insolventnosti, da se bolj izenačijo konkurenčni pogoji in zagotovi skladnost rezultatov;
 - pojasnitev okvira za zgodnje posredovanje z odpravo prekrivanj med zgodnjim posredovanjem in nadzorniškimi ukrepi, zagotovitev pravne varnosti glede veljavnih pogojev ter olajšanje sodelovanja med pristojnimi organi in organi za reševanje;
 - zagotavljanje pravočasnega začetka reševanja ter
 - izboljšanje zaščite vlagateljev (npr. ciljno usmerjene izboljšave določb direktive o sistemih jamstva za vloge glede obsega zaščite in čezmejnega sodelovanja, uskladitev nacionalnih možnosti in izboljšanje preglednosti finančne trdnosti sistemov jamstva za vloge).
- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog vsebuje spremembe obstoječe zakonodaje, da bi postala v celoti skladna z obstoječimi določbami politike na področju upravljanja bančnih kriz in jamstva za vloge. Namen pregleda direktive o sanaciji in reševanju bank/uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in direktive o sistemih jamstva za vloge je izboljšati delovanje okvira na način, ki organom za reševanje zagotavlja orodja za obvladovanje propada katere koli banke, ne glede na njeno velikost in poslovni model, da se ohrani finančna stabilnost, zaščitijo vlagatelji in prepreči uporaba davkoplačevalskega denarja.

- **Skladnost z drugimi politikami EU**

Predlog temelji na reformah, izvedenih po finančni krizi, ki so privedle do oblikovanja bančne unije in enotnega pravilnika za vse banke EU.

Predlog prispeva h krepitvi finančne zakonodaje EU, sprejete v zadnjem desetletju, s katero se je želelo zmanjšati tveganja v finančnem sektorju in zagotoviti, da se propadi bank upravljajo v skladu s predpisi. Cilj je okrepiti bančni sistem in na koncu spodbuditi vzdržno financiranje ekonomske aktivnosti v EU. V celoti je skladen s temeljnimi cilji EU, tj. spodbujanjem finančne stabilnosti, zmanjšanjem podpore davkoplačevalcev pri reševanju bank in ohranjanjem zaupanja vlagateljev. Ti cilji prispevajo k visoki ravni konkurenčnosti in varstva potrošnikov.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog spreminja obstoječo uredbo, tj. uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje, zlasti kar zadeva boljšo uporabo orodij, ki so že na voljo v okviru za reševanje bank, pojasnitev pogojev za reševanje, olajšanje dostopa do varnostnih mrež v primeru propada banke ter povečanje jasnosti in doslednosti pravil financiranja. Predlog z določitvijo usklajenih zahtev za uporabo okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge za banke v državah članicah, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu za reševanje, znatno zmanjšuje tveganje obstoja različnih nacionalnih pravil v teh državah članicah, ki bi lahko izkrivljala konkurenco na notranjem trgu.

Zato je pravna podlaga predloga enaka kot pravna podlaga prvotnega zakonodajnega akta, in sicer člen 114 PDEU. V skladu z navedeno določbo se lahko sprejmejo ukrepi za približevanje nacionalnih določb, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Pravna podlaga spada na področje notranjega trga, ki se šteje za deljeno pristojnost, kot je opredeljena v členu 4 PDEU. Večina obravnavanih ukrepov pomeni posodobitve in spremembe obstoječega prava EU in se kot takih nanaša na področja, na katerih je EU že izvajala svojo pristojnost in te pristojnosti ne namerava prenehati izvajati.

Ker so cilji, ki se jih prizadeva doseči s predlaganimi ukrepi, namenjeni dopolnitvi že obstoječe zakonodaje EU, jih je mogoče najbolje doseči na ravni EU in ne z različnimi nacionalnimi pobudami. Zlasti je bila ob nastanku okvira leta 2014 predložena utemeljitev za posebno in usklajeno ureditev EU za reševanje za vse banke v EU. Njegove glavne značilnosti odražajo mednarodne smernice in dokument za naslovom „Ključne lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij“, ki ga je sprejel Odbor za finančno stabilnost po svetovni finančni krizi leta 2008.

Načelo subsidiarnosti je vgrajeno v obstoječi okvir za reševanje. Njegovih ciljev, in sicer uskladitve pravil in postopkov reševanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same. Zaradi učinkov, ki jih lahko ima propad katere koli institucije v celotni EU, jih je mogoče bolje doseči z ukrepi na ravni EU.

Namen obstoječega okvira za reševanje je bil vedno zagotoviti skupen nabor orodij za učinkovito in urejeno reševanje propada katere koli banke, ne glede na njeno velikost, poslovni model ali lokacijo, kadar je to potrebno za ohranitev finančne stabilnosti EU, države

članice ali regije, v kateri deluje, in zaščito vlagateljev, ne da bi se bilo treba zanašati na javna sredstva.

Predlog spreminja nekatere določbe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, da bi se izboljšal obstoječi okvir, zlasti kar zadeva njegovo uporabo za manjše in srednje velike banke, sicer morda ne bo dosegel svojih ciljev.

Tveganja za finančno stabilnost, zaupanje vlagateljev ali uporabo javnih sredstev v eni državi članici imajo lahko daljnosežne čezmejne učinke in lahko na koncu prispevajo k razdrobljenosti enotnega trga. Pomanjkanje ukrepov na ravni EU za manj pomembne banke in dojetje, da so bile izključene iz vzajemne varnostne mreže, bi lahko prav tako vplivala na njihovo zmožnost dostopa do trgov in privabljanja vlagateljev v primerjavi s pomembnimi bankami. Poleg tega bi nacionalne rešitve za obravnavanje propadov bank poslabšale problem negativnih povratnih učinkov med bankami in državo ter ogrozile zamisel o konceptualnem preskoku z reševanja z javnimi sredstvi na reševanje s sredstvi upnikov, na kateri temelji bančna unija.

Ukrepi na ravni EU za reformo okvira za reševanje ne bodo predpisovali strategije, ki bi ji bilo treba slediti v primeru propada banke. Izbira med usklajeno strategijo/orodjem za reševanje na ravni EU in nacionalno strategijo likvidacije bo še naprej prepuščena presoji organa za reševanje na podlagi ocene javnega interesa. To je prilagojeno vsakemu posameznemu primeru propada in ne temelji samodejno na premislekih, kot so velikost banke, geografski doseg njenih dejavnosti in struktura bančnega sektorja. V praksi to pomeni, da je ocena javnega interesa preskus subsidiarnosti v EU.

Čeprav je treba oceno, ali naj se za banko začne postopek reševanja ali ne, opraviti za vsak primer posebej, je bistveno, da se ohrani možnost reševanja za vse banke in da imajo organi za reševanje prave spodbude, da se odločijo za reševanje zaradi morebitne sistemske narave vseh institucij, kot je že določeno v uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje.

Države članice imajo v prenovljenem okviru še vedno na voljo možnost likvidacije za manjše ali srednje velike banke. V zvezi s tem so nacionalne ureditve na področju insolventnosti (ki niso usklajene) ohranjene za primere, ko se postopek zaradi insolventnosti šteje za boljšo možnost kot reševanje. Na ta način je ohranjena kontinuiteta orodij, vključno s tistimi zunaj postopkov reševanja, kot so: preventivni in previdnostni ukrepi, instrumenti za reševanje, alternativni ukrepi v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti in izplačilo kritih vlog v primeru postopne likvidacije.

Sprememba uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje se zato šteje za najboljšo možnost. Vzpostavlja pravo ravnovesje med usklajevanjem pravil in ohranjanjem prožnosti za države članice, kjer je to ustrezno. Spremembe bi nadalje spodbudile enotno uporabo okvira za reševanje in zbliževanje praks nadzornih organov in organov za reševanje ter zagotovile enake konkurenčne pogoje na celotnem notranjem trgu za bančne storitve. To je zlasti pomembno v bančnem sektorju, kjer številne institucije poslujejo na celotnem notranjem trgu EU. Nacionalni predpisi teh ciljev ne bi dosegli.

- **Sorazmernost**

V skladu z načelom sorazmernosti ukrepi EU vsebinsko in formalno ne bi smeli presehati tistega, kar je potrebno za doseganje njihovih ciljev, ki so skladni s splošnimi cilji pogodb.

Sorazmernost je sestavni del ocene učinka, ki je priložena predlogu. Predlagane spremembe so bile ocenjene posamično glede na cilj sorazmernosti. Poleg tega je bila na več področjih ocenjena nesorazmernost obstoječih pravil, analizirane pa so bile tudi posebne možnosti za zmanjšanje upravnega bremena in stroškov izpolnjevanja obveznosti za manjše institucije,

zlasti z odpravo obveznosti določitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL) za nekatere vrste subjektov.

Pri pogojih za dostop do shem za financiranje reševanja v sedanjem okviru niso dovolj upoštevane razlike na podlagi sorazmernosti glede na strategijo reševanja, velikost in/ali poslovni model. Zmožnost bank, da izpolnijo pogoje za dostop do sheme za financiranje reševanja, je odvisna od obsega instrumentov, za katere je mogoče uporabiti reševanje s sredstvi upnikov, ki so v njihovih bilancah stanja v času posredovanja. Vendar dokazi kažejo, da se nekatere (manjše in srednje velike) banke na nekaterih trgih soočajo s strukturnimi težavami pri kopičenju MREL. Pri teh bankah bi bilo treba zaradi posebne strukture njihovih obveznosti (zlasti tistih, ki so v veliki meri odvisne od financiranja z vlogami) za reševanje s sredstvi upnikov uporabiti nekatere vloge, da bi lahko dostopale do sheme za financiranje reševanja, kar bi lahko povzročilo pomisleke glede finančne stabilnosti in operativne izvedljivosti glede na gospodarski in socialni učinek v več državah članicah. Predlagane spremembe (npr. jasna pravila o prilagoditvi MREL za strategije za reševanje s prenosom, uvedba enotne obravnave vlagateljev in omogočanje, da se s sredstvi sistemov jamstva za vloge premesti vrzel za dostop do sheme za financiranje reševanja) bi izboljšale dostop do financiranja pri reševanju. Uvedle bi tudi večjo sorazmernost za banke, ki bi bile rešene v okviru strategij s prenosom, tako da bi po potrebi omogočile zaščito vlog pred reševanjem s sredstvi upnikov in učinkovito obravnavale problem financiranja reševanja, ne da bi pri tem oslabile minimalne pogoje za reševanje s sredstvi upnikov za dostop do sheme za financiranje reševanja.

- **Izbira instrumenta**

Predlaga se, da se ukrepi izvedejo s spremembo uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje v obliki uredbe. Predlagani ukrepi se nanašajo na obstoječe določbe, ki jih vključuje navedeni pravni instrument, ali na njihovo poglobitev.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge je bil zasnovan za preprečevanje in upravljanje propadov institucij katere koli velikosti ali s katerim koli poslovnim modelom. Razvit je bil z namenom ohranjanja finančne stabilnosti, zaščite vlagateljev, čim manjše uporabe javnih sredstev, omejevanja moralnega tveganja in izboljšanja notranjega trga za finančne storitve. V oceni je bilo na splošno ugotovljeno, da bi bilo treba okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge izboljšati v nekaterih pogledih, kot je na primer boljša zaščita davkoplačevalskega denarja.

Ocena zlasti kaže, da sta pravna varnost in predvidljivost pri upravljanju propadov bank še vedno nezadostni. Odločitev javnih organov o tem, ali naj izberejo reševanje ali insolventnost, se lahko med državami članicami zelo razlikuje. Poleg tega varnostne mreže, ki jih financira sektor, niso vedno učinkovite in še vedno obstajajo različni pogoji za dostop do financiranja v postopkih reševanja in zunaj njih. To vpliva na spodbude in ustvarja priložnosti za arbitražo pri sprejemanju odločitev o tem, katero orodje za krizno upravljanje bi bilo treba uporabiti. Nazadnje, zaščita vlagateljev je v državah članicah na številnih področjih še vedno neenakomerna in nedosledna.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija je izvedla obsežne izmenjave prek različnih posvetovalnih orodij, ker je želela doseči vse vključene deležnike, da bi bolje razumela, kako je okvir deloval in kakšne so možnosti za izboljšave.

Leta 2020 je začela posvetovanje o skupni začetni oceni učinka in časovnem načrtu, katerega namen je bil zagotoviti podrobno analizo ukrepov, ki jih je treba sprejeti na ravni EU, in morebitnega učinka različnih možnosti politike na gospodarstvo, družbo in okolje.

Komisija je leta 2021 začela dve posvetovanji: ciljno usmerjeno in javno posvetovanje za pridobitev povratnih informacij deležnikov o tem, kako se je uporabljal okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, in mnenj o morebitnih spremembah. Ciljno usmerjeno posvetovanje, ki je zajemalo 39 splošnih in posebnih strokovnih vprašanj, je bilo na voljo samo v angleščini in je potekalo od 26. januarja do 20. aprila 2021. Javno posvetovanje je zajemalo 10 splošnih vprašanj, ki so bila na voljo v vseh jezikih EU, obdobje za pridobitev povratnih informacij pa je trajalo od 25. februarja do 20. maja 2021.

Poleg tega je Komisija 18. marca 2021 gostila konferenco na visoki ravni, na kateri so se zbrali predstavniki vseh zadevnih deležnikov. Na konferenci je bil potrjen pomen učinkovitega okvira, vendar so bile izpostavljene tudi obstoječe slabosti.

Uslužbenci Komisije so se prav tako večkrat posvetovali z državami članicami o izvajanju okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge na ravni EU ter o morebitnih revizijah direktive o sanaciji in reševanju bank/uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in direktive o sistemih jamstva za vloge v okviru strokovne skupine Komisije za bančništvo, plačila in zavarovanje. Vzporedno z razpravami v strokovni skupini so bila vprašanja, obravnavana v tem predlogu, obravnavana tudi na sejah pripravljalnih teles Sveta, in sicer Delovne skupine Sveta za finančne storitve in bančno unijo ter Delovne skupine na visoki ravni za ESJV.

Poleg tega so v pripravljalni fazi zakonodaje uslužbenci Komisije organizirali tudi številna srečanja (fizična in virtualna) s predstavniki bančnega sektorja in drugimi deležniki.

Rezultati vseh zgoraj navedenih pobud so prispevali k pripravi tega predloga in ocene učinka, ki ga spremlja. Vsebovali so jasne dokaze, da je treba posodobiti in dopolniti sedanja pravila, da bi kar najboljše dosegli cilje okvira. V Prilogi 2 k oceni učinka so povzetki teh posvetovanj in javne konference.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija je Evropski bančni organ (EBA) pozvala k predložitvi mnenja v zvezi s financiranjem v primeru insolventnosti in reševanja. Komisija je zaprosila za osredotočeno strokovno mnenje, v katerem so: (i) ocenjene sporočene težave nekaterih manjših in srednje velikih bank, ki so jih imele z izdajanjem zadostne količine finančnih instrumentov za pokrivanje izgub; (ii) preučene trenutne zahteve za dostop do razpoložljivih virov financiranja v obstoječem okviru; ter (iii) ocenjeni kvantitativni učinki različnih možnosti politike na področju financiranja reševanja in insolventnosti ter njihova učinkovitost pri doseganju ciljev politike. EBA je svoj odgovor predložil oktobra 2021¹⁷.

Komisija je upoštevala tudi mnenje platforme Pripravljeni na prihodnost iz decembra 2021. V mnenju je bilo poudarjeno, da mora okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge na sorazmeren način ustrezati svojemu namenu za vse banke, pri čemer je treba upoštevati morebitni učinek na zaupanje vlagateljev in finančno stabilnost.

¹⁷ EBA (22. oktober 2021), [*Poziv k predložitvi mnenja v zvezi s financiranjem v primeru reševanja in insolventnosti \(v angleškem jeziku\)*](#).

- **Ocena učinka¹⁸**

Predlog je bil predmet obsežne ocene učinka, v kateri so bile upoštevane povratne informacije deležnikov in potreba po obravnavanju različnih medsebojno povezanih vprašanj, ki zajemajo tri različna pravna besedila.

V oceni učinka so bile obravnavane številne možnosti politike za reševanje težav, ugotovljenih pri oblikovanju in izvajanju okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge. Glede na močne povezave med naborom orodij za upravljanje kriz in njegovim financiranjem so bili v oceni učinka obravnavani svežnji možnosti politike, ki združujejo ustrezne značilnosti zasnove okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, da bi se zagotovil celovit in dosleden pristop. Nekatere predlagane spremembe – povezane z ukrepi za zgodnje posredovanje, sprožilci za ugotavljanje, ali banka propada ali bo verjetno propadla, in uskladtivijo nekaterih značilnosti direktive o sistemih jamstva za vloge – so skupne vsem obravnavanim svežnjem možnosti.

Različni svežnji možnosti politike so osredotočeni predvsem na analizo nabora rešitev za verodostojno in učinkovito razširitev področja uporabe reševanja na podlagi stopnje ambicioznosti pri zagotavljanju lažjega dostopa do financiranja. V možnostih politike je zlasti preučeno olajšanje uporabe sredstev sistemov jamstva za vloge pri reševanju, tudi za premostitev v okviru zaščitnega ukrepa preizkusa najnižjih stroškov, da bi se izboljšala sorazmernost pri dostopu do shem za financiranje reševanja za banke, zlasti manjše in srednje velike banke, za katere se uporabljajo strategije s prenosom, ki vključujejo izstop s trga. Poleg tega je v možnostih politike preučena možnost uspešnejše in učinkovitejše uporabe sredstev sistemov jamstva za vloge v okviru usklajenega preizkusa najnižjih stroškov za ukrepe, ki niso izplačilo kritih vlog, da bi se izboljšala združljivost spodbud za organe za reševanje pri izbiri najprimernejšega orodja za upravljanje krize. Sprostitev sredstev sistema jamstva za vloge za ukrepe, ki niso izplačila kritih vlog, je odvisna od tega, kje je sistem jamstva za vloge razvrščen v hierarhiji terjatev. Zato so v možnostih politike preučeni tudi različni scenariji uskladtivte obravnave vlagateljev.

Glede na te elemente so v oceni učinka preučeni trije možni svežnji možnosti politike, ki prinašajo rezultate z različno stopnjo ambicioznosti. Cilj vsakega svežnja je ustvariti okvir, ki temelji na spodbudah, in sicer s spodbujanjem doslednejše uporabe instrumentov za reševanje, povečanjem pravne varnosti in predvidljivosti, zagotavljanjem enakih konkurenčnih pogojev in olajšanjem dostopa do skupnih varnostnih mrež, pri čemer bi se ohranile nekatere alternative reševanju v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti. Vendar svežnji možnosti po svoji zasnovi dosegajo te cilje v različnem obsegu in niso enako politično izvedljivi.

Prednostna možnost predvideva ambiciozne izboljšave enačbe financiranja, s čimer se odpira možnost, da se obseg reševanja bistveno razširi, tako da bo vključeval več manjših in srednje velikih bank, ter boljše usklajevanje spodbud za odločanje o najboljšem kriznem orodju za te institucije. Štela se je za uspešnejšo, učinkovitejšo in skladnejšo pri doseganju ciljev okvira v primerjavi z drugimi možnostmi, vključno z osnovnim scenarijem, po katerem ne bi bili sprejeti nobeni ukrepi. Zlasti je bila kot najučinkovitejši način za zagotovitev, da se lahko sredstva sistemov jamstva za vloge uporabijo pri reševanju, opredeljena odprava najvišje prednostne razvrstitve za sisteme jamstva za vloge. Obstoj najvišje prednostne razvrstitve za terjatve sistemov jamstva za vloge je glavni razlog, zakaj se sredstva sistemov jamstva za vloge skoraj nikoli ne morejo uporabiti za kaj drugega kot izplačilo kritih vlog v primeru

¹⁸ Glej sklice na SWD(2023) 226 (povzetek ocene učinka) in SEC(2023) 230 (pozitivno mnenje Odbora za regulativni nadzor).

insolventnosti zaradi vpliva, ki ga ima na rezultat preizkusa najnižjih stroškov, ki daje prednost izplačilu. Vendar je bilo ugotovljeno, da najvišja prednostna razvrstitev na koncu ščiti finančna sredstva sistemov jamstva za vloge in bančnega sektorja pred tem, da bi morali prispevati k obnovitvi sredstev sistemov, saj ovira kakršno koli posredovanje sistemov jamstva za vloge pri reševanju, ne da bi zagotovila boljšo zaščito kritih vlog. Zato je treba odpraviti najvišjo prednostno razvrstitev sistemov jamstva za vloge, da bi spremenili rezultat ocene preizkusa najnižjih stroškov, ki se trenutno nagiba k izplačilu, in zagotovili ustrezno financiranje pri reševanju, da bi bilo reševanje manjših in srednje velikih bank s prenosom poslovanja in izstopom propadle banke s trga izvedljivo.

Ocena učinka je vključevala tudi drugo možnost, in sicer ambiciozno reformo okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, vključno z ESJV, v obliki vmesnega hibridnega modela, ki se razlikuje od predloga Komisije iz leta 2015. Ta možnost priznava pomen vzpostavitve skupnega sistema jamstva za vloge za trdnost okvira in dokončanje bančne unije; vendar je bila na tej stopnji ocenjena kot politično neizvedljiva.

Predlog bi povzročil stroške za organe in nekatere banke, odvisno od obsega, v katerem bi se reševanje razširilo na podlagi ocen javnega interesa v posameznih primerih in posebnih okoliščin posameznega primera. Uporaba sredstev sistemov jamstva za vloge in sklada za reševanje/enotnega sklada za reševanje bi bila stroškovno učinkovitejša v smislu potrebnih finančnih sredstev, vendar lahko ustvari tudi potrebe po obnovitvi sredstev s prispevki bančnega sektorja. Na splošno pa bi se stroški za organe za reševanje in banke izravnali s koristmi, ki bi jih predstavljali boljša pripravljenost za širši nabor bank, jasne spodbude pri odločanju o tem, katera krizna orodja se bodo uporabila, manjša uporaba davkoplačevalskega denarja ter večja finančna stabilnost in zaupanje vlagateljev, vse to zaradi jasnejših pravil in dostopa do varnostnih mrež, ki jih financira sektor. Za potrošnike in javnost bi morali biti stroški omejeni in očitno manjši od koristi, zlasti z večjo zaščito vlagateljev, finančno stabilnostjo in manjšo uporabo davkoplačevalskega denarja.

Odbor za regulativni nadzor je po prvem mnenju, ki je bilo negativno, potrdil oceno učinka. Pripombe odbora so se obravnavale z razširitvijo ocene učinka, tako da vključuje dodatna pojasnila o (i) naravi težav, ki naj bi jih se obravnavale s pregledom, in splošnih prednostih reševanja v primerjavi s postopki zaradi insolventnosti, da bi se zaščitila finančna stabilnost, ohranilo zaupanje vlagateljev in čim bolj zmanjšala uporaba davkoplačevalskega denarja, (ii) pojasnila o tem, kako je reforma skladna z načelom subsidiarnosti, in (iii) dodatne podrobnosti o drugih vidikih, kot so skladnost s pregledom pravil o državni pomoči, vzajemno delovanje s predlogom Komisije o ESJV iz leta 2015, način, kako je bilo upoštevano mnenje EBA, ali pogoji, pod katerimi bi lahko sistem jamstva za vloge posredoval pri reševanju.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Pregled je osredotočen predvsem na splošno ureditev in delovanje okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, pri čemer je posebna pozornost namenjena manjšim in srednje velikim bankam ter bolj enakopravni obravnavi vlagateljev. Predlagana reforma naj bi prinesla koristi v zvezi z učinkovitostjo okvira in pravno jasnostjo.

Reforma je tehnološko nevtralna in ne vpliva na digitalno pripravljenost.

- **Temeljne pravice**

EU je zavezana visokim standardom varstva temeljnih pravic in je podpisnica številnih konvencij o človekovih pravicah. Glede na navedeno ozadje je predlog skladen s temi pravicami, kot so navedene v glavnih konvencijah ZN o človekovih pravicah, Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je sestavni del Pogodb EU, ter Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Predlog od držav članic zahteva, da v 18 mesecih od začetka veljavnosti direktive o spremembah v svojo nacionalno zakonodajo prenesejo spremembe direktive o sanaciji in reševanju bank.

Predlog vključuje zahteve za EBA, da izda standarde v zvezi z nekaterimi določbami okvira in Komisiji poroča o njegovem dejanskem izvajanju, npr. v zvezi z ocenami rešljivosti, ki jih izvedejo organi za reševanje, ali pripravami na izvedbo postopka reševanja.

Zakonodaja bo ocenjena 5 let po roku za njeno izvajanje, da se oceni, kako uspešna in učinkovita je bila pri doseganju njenih ciljev, ter da se sprejme odločitve, ali so potrebni novi ukrepi ali spremembe.

6. NATANČNA POJASNITEV POSEBNIH DOLOČB PREDLOGA

Ukrepi za zgodnje posredovanje in priprave na reševanje

Člen 13 je nadomeščen z novim nizom členov (členi 13 do 13c), ki vsebujejo enake določbe o zgodnjem posredovanju kot direktiva o sanaciji in reševanju bank (členi 27 do 29 direktive), da se ECB zagotovi pravna podlaga, ki se lahko neposredno uporablja za izvajanje teh pooblastil. Tako kot v direktivi o sanaciji in reševanju bank je pojasnjen mehanizem stopnjevanja med različnimi vrstami ukrepov in določeno je, da predhodno sprejetje ukrepov za zgodnje posredovanje ali izpolnjevanje pogojev za zgodnje posredovanje nista predpogoja za začetek priprav na reševanje ali izvajanje s tem povezanih pooblastil.

Uredba o enotnem mehanizmu za reševanje je že vključevala določbe o sodelovanju in izmenjavi informacij med odborom in ECB ali pristojnimi nacionalnimi organi, kadar se finančni položaj banke začne slabšati. Vendar je treba te določbe okrepiti, da bi zagotovili boljše in učinkovitejše sodelovanje. Novi člen 13c nadgrajuje prejšnji člen 13 in zagotavlja dodatne podrobnosti o sodelovanju v obdobju pred reševanjem, in sicer glede vrste informacij, ki bi jih bilo treba izmenjati, primerov, v katerih si morata ECB ali pristojni nacionalni organ izmenjevati informacije, in vrste ureditev, ki jih odbor lahko vzpostavi za pripravo na reševanje.

Zgodnje opozarjanje o propadanju ali verjetnosti propada

Člen 13c vključuje obveznost za ECB ali pristojni nacionalni organ v zvezi z manj pomembnimi čezmejnimi skupinami, ki so v neposredni pristojnosti odbora, da dovolj zgodaj obvesti odbor, takoj ko meni, da obstaja pomembno tveganje, da institucija ali subjekt izpolnjuje pogoje za oceno, da propada ali bo verjetno propadel, kot je določeno v členu 18(4). To obvestilo bi moralo vključevati razloge za oceno ECB/pristojnega nacionalnega organa in pregled alternativnih rešitev, ki bi lahko v razumnem roku preprečile propad zadevne institucije ali subjekta.

Ob priznavanju ključne vloge, ki jo ima izbira ustreznega trenutka za ukrep za reševanje pri čim večji ohranitvi ravni kapitala, MREL ter likvidnosti institucije ali subjekta, in splošneje pri zagotavljanju, da so vzpostavljeni potrebni pogoji, da lahko odbor uspešno izvede strategijo reševanja, pripravljeno za vsako institucijo ali subjekt, je odbor pooblaščen, da v tesnem sodelovanju z ECB/pristojnim nacionalnim organom oceni, kaj je po njegovem

mnenju razumen časovni okvir za iskanje rešitev zasebne ali upravne narave, s katerimi bi se lahko preprečil propad. V tem obdobju zgodnjega opozarjanja bi morala ECB/pristojni nacionalni organ še naprej izvajati svoje pristojnosti, pri čemer bi moral sodelovati z odborom v skladu s členom 13c. ECB/pristojni nacionalni organ in odbor bi morala v tesnem sodelovanju spremljati razvoj razmer v instituciji ali subjektu in izvajanje alternativnih ukrepov. V zvezi s tem bi se morala odbor in ECB/pristojni nacionalni organ redno sestajati, in sicer tako pogosto, kot določi odbor.

Če se v tem roku ne najde ali izvede noben ustrezen alternativni ukrep, ki bi preprečil propad, bi morala ECB/pristojni nacionalni organ oceniti, ali institucija ali subjekt propada oziroma bo verjetno propadel. Kadar ECB/pristojni nacionalni organ ugotovi, da institucija ali subjekt propada oziroma bo verjetno propadel, bi moral o tem uradno obvestiti odbor v skladu s postopkom iz člena 18(1). Odbor lahko tudi sam opravi to oceno v skladu z obstoječimi pravili iz člena 18(1), drugi pododstavek. Odbor bi moral določiti, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje. Kadar ocena javnega interesa pokaže, da je potrebno reševanje institucije ali subjekta, bi moral odbor sprejeti shemo za reševanje. To je v skladu z nedavno sodno prakso Sodišča EU v zvezi z zadevo, ki poteka v bančni uniji, v skladu s katero je ocena ECB pripravljali ukrep, ki naj bi odboru omogočil sprejetje odločitve v zvezi z reševanjem banke. Sodišče je poleg tega navedlo, da ima odbor izključno pristojnost za presojo pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za uporabo ukrepa za reševanje, pod pogojem, da shemo za reševanje potrdi Komisija in, če je ustrezno, da mu ne nasprotuje Svet¹⁹.

Ocena javnega interesa

Okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge je bil zasnovan za preprečevanje in upravljanje propadov institucij katere koli velikosti ob hkratni zaščiti vlagateljev in davkoplačevalcev. Kadar se šteje, da banka propada ali bo verjetno propadla, in obstaja javni interes za njeno reševanje, bodo organi za reševanje posredovali z uporabo orodij in pooblastil, ki so na voljo z direktivo o sanaciji in reševanju bank/uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje, če zasebna rešitev ne bo na voljo. Če ni javnega interesa za reševanje, bi bilo treba propad banke obravnavati z nacionalnimi postopki za prenehanje v skladu s predpisi, ki bi jih izvedli nacionalni organi, po potrebi s financiranjem iz sistema jamstva za vloge ali drugih virov financiranja, kot je ustrezno.

Ocena javnega interesa v bistvu primerja reševanje z insolventnostjo, zlasti z oceno, kako se z vsakim scenarijem dosežejo cilji reševanja. Cilji reševanja, na podlagi katerih se opravi ocena, vključujejo: (i) vpliv na finančno stabilnost (širša kriza lahko privede do drugačnega izida ocene javnega interesa kot izreden propad posamezne banke); (ii) oceno učinka na kritične funkcije banke, in (iii) potrebo po omejitvi uporabe izredne javnofinančne pomoči. V skladu s sedanjim okvirom se lahko za reševanje odloči le, kadar insolventnost ne bi omogočala, da se cilji reševanja dosežejo v enakem obsegu.

Uredba o enotnem mehanizmu za reševanje odboru prepušča določeno prosto presojo pri izvajanju ocene javnega interesa, kar vodi do različne uporabe in razlag, ki ne odražajo vedno v celoti logike in namena zakonodaje. V nekaterih primerih se je ocena javnega interesa v bančni uniji uporabljala precej restriktivno.

Da bi čim bolj zmanjšali razlike in razširili uporabo ocene javnega interesa, tj. razširili področje uporabe reševanja, predlog vključuje naslednje zakonodajne spremembe:

Spremembe ciljev reševanja

¹⁹ Sklep z dne 6. maja 2019, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, točke 34 do 36, in sodba z dne 6. maja 2021, ABLV Bank/ECB, C-551/19P in C-552/19P, EU:C:2021:369, točke 62 do 71.

Cilj reševanja, ki zahteva čim večje zmanjšanje zanašanja na izredno javnofinančno pomoč, ne omogoča razlikovanja med porabo denarja iz nacionalnega proračuna in uporabo varnostnih mrež, ki jih financira sektor (enotni sklad za reševanje ali sistemi jamstva za vloge). Zato je ta cilj reševanja spremenjen tako, da vključuje posebno sklicevanje na podporo iz proračuna države članice, da se pojasni, da bi morale imeti financiranje iz varnostnih mrež, ki jih financira sektor, prednost pred financiranjem, podprtim z davkoplačevalskim denarjem (člen 14(2), točka (c)). To dopolnjuje sprememba postopkovnih pravil v zvezi z oceno javnega interesa, ki od odbora zahteva, da preuči in primerja vso izredno javnofinančno pomoč, za katero se lahko razumno pričakuje, da bo zagotovljena instituciji v postopku reševanja, s tisto iz hipotetičnega scenarija insolventnosti. Če se v hipotetičnem scenariju insolventnosti pričakuje pomoč za likvidacijo, bi to morale privedi do pozitivnega rezultata ocene javnega interesa (člen 18(5), drugi pododstavek).

Cilj reševanja v zvezi z zaščito vlagateljev je spremenjen, da se pojasni, da bi moral biti cilj reševanja zaščititi vlagatelje in hkrati čim bolj zmanjšati izgube sistemov jamstva za vloge. To pomeni, da bi morale imeti reševanje prednost, če bi bila insolventnost za sistem jamstva za vloge dražja.

Postopkovne spremembe primerjave med postopki reševanja in nacionalnimi postopki zaradi insolventnosti

V skladu s sedanjo uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje se pričakuje, da se bo odbor odločil za insolventnost, razen če bi se z izbiro reševanja bolje dosegli cilji reševanja. Sedanje besedilo člena 18(5) določa, da se reševanje izbere le, če prenehanje institucije po običajnih insolvenčnih postopkih ne bi doseglo ciljev reševanja v enakem obsegu. Da se omogoči razširitev uporabe reševanja, je spremenjen člen 18(5), da se pojasni, da bi morali biti nacionalni postopki zaradi insolventnosti izbrani kot prednostna strategija le, če bi cilje okvira dosegli bolje kot reševanje (in ne v enakem obsegu). Sprememba ohranja insolventnost kot privzeto možnost, vendar pomeni povečanje dokaznega bremena za organe za reševanje pri dokazovanju, da reševanje ni v javnem interesu. Kljub temu bo ocena javnega interesa ostala odločitev za vsak primer posebej, o kateri bo presojal organ za reševanje.

Uporaba sistemov jamstva za vloge pri reševanju

V sedanjem okviru odločitev o uporabi sredstev sistemov jamstva za vloge za financiranje reševanja sprejme odbor po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge, znesek prispevka sistema jamstva za vloge pa se določi na podlagi ovrednotenja izgub, ki bi jih utrpeli kriti vlagatelji, če ne bi bili zaščiteni pred izgubami. Za zagotovitev, da se okrepljene možnosti in strogi pogoji za uporabo sredstev nacionalnih sistemov jamstva za vloge za financiranje strategij s prenosom pri reševanju v skladu s spremenjenim členom 109 direktive o sanaciji in reševanju bank dosledno uporabljajo tudi v bančni uniji, je člen 79 uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje spremenjen tako, da določa, da bi bilo treba sistem jamstva za vloge, s katerim je kreditna institucija povezana, uporabljati za namene in pod pogoji iz člena 109 direktive o sanaciji in reševanju bank. Poleg tega sta črtana drugi in tretji pododstavek člena 79(5) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki vsebujeta enake pogoje kot sedanji drugi in tretji pododstavek člena 109(5) direktive o sanaciji in reševanju bank.

Glede na to, da v okviru bančne unije odločitve o reševanju sprejema odbor, financiranje pa se lahko zagotovi iz sredstev nacionalnih sistemov jamstva za vloge, sklicevanje na člen 109 direktive o sanaciji in reševanju bank v prvem odstavku člena 79 uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje zagotavlja tudi, da se okrepljena vloga sistema jamstva za vloge v okviru direktive o sanaciji in reševanju bank upošteva v postopku odločanja za banke, ki so v pristojnosti odbora. Zlasti izračun stroškov izplačila vlagateljem z namenom omejitve zneska prispevka sistema jamstva za vloge k reševanju ostaja na nacionalni ravni v pristojnosti sistema jamstva za vloge na podlagi preizkusa najnižjih stroškov. Odbor bi moral znesek prispevka, ki ga mora zagotoviti sistem jamstva za vloge, določiti šele po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge o rezultatih tega izračuna, ti rezultati pa bi morali biti zanj zavezujoči. Zato odbor ne bi smel imeti možnosti, da določi prispevek sistema jamstva za vloge k transakciji, ki bi bil višji od stroškov izplačila vlagateljem, kot jih izračuna sistem jamstva za vloge v skladu s pravili direktive o sistemih jamstva za vloge (brez kršitve preizkusa najnižjih stroškov), niti višji od tistega, ki je potreben za izpolnitev pogoja za dostop do sheme za financiranje reševanja (zahteva v višini 8 % skupnih obveznosti in kapitala).

Pogoji za zagotovitev izredne javnofinančne pomoči

Za zagotovitev, da se javna sredstva v obliki izredne javnofinančne pomoči ne uporabljajo za podporo institucijam ali subjektom, ki niso sposobni finančnega preživetja, je treba določiti stroge pogoje glede tega, kdaj se taka podpora lahko zagotovi in kakšna je lahko. Obstoječa pravila določajo nekatere omejitve, vendar niso dovolj natančna. Zagotovitev izredne javnofinančne pomoči zunaj postopkov reševanja bi morala biti omejena na preventivno dokapitalizacijo, preventivne ukrepe sistema jamstva za vloge, namenjene ohranjanju

finančne trdnosti in dolgoročne sposobnosti preživetja kreditnih institucij, ukrepe, ki jih sprejmejo sistemi jamstva za vloge za ohranitev dostopa vlagateljev, in druge oblike podpore, odobrene v okviru postopka prenehanja. Zagotavljanje izredne javnofinančne pomoči v vseh drugih primerih zunaj postopkov reševanja ne bi smelo biti dovoljeno in bi moralo privedi do tega, da se za institucijo prejemnico ali subjekt prejemnik šteje, da propada ali bo verjetno propadel.

Preventivna dokapitalizacija

Posebno pozornost je treba nameniti izredni javnofinančni pomoči, dodeljeni v obliki preventivne dokapitalizacije. Jasneje je treba določiti dovoljene oblike preventivnih ukrepov, ki se sprejmejo zunaj postopkov reševanja in so namenjeni dokapitalizaciji zadevnega subjekta. Odobreni ukrepi bi morali biti začasni, saj naj bi obravnavali negativne posledice zunanjih pretresov, in se ne bi smeli uporabljati kot nadomestilo za notranje pomanjkljivosti, povezane na primer z zastarelim poslovnim modelom. Uporaba trajnih instrumentov, kot je navadni lastniški temeljni kapital, bi morala biti izjemna in mogoča le, če druge oblike kapitalskih instrumentov ne bi bile ustrezne. Takšna sprememba je potrebna za zagotovitev, da podpora ostane začasna. Potrebne so tudi strožje in jasnejše zahteve glede vnaprejšnje določitve trajanja in izhodne strategije za preventivne ukrepe. Subjekt, ki prejme podporo, bi moral biti v času uporabe ukrepov solventen, tj. po oceni pristojnega organa ne sme kršiti veljavnih kapitalskih zahtev in jih verjetno ne bo kršil v naslednjih 12 mesecih. Če pogoji, pod katerimi se lahko dodeli pomoč, niso izpolnjeni, bi bilo treba subjekt, ki prejme pomoč, šteti za subjekt, ki propada ali bo verjetno propadel.

Spremembe v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL)

MREL za strategije s prenosom

Kot je že določeno v sedanjem okviru, bi morala raven MREL odražati prednostno strategijo reševanja. Obstoječa določba člena 12d je osredotočena na kalibracijo MREL za strategije reševanja s sredstvi upnikov (zahteva za znesek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo s podrobnimi pravili o tem, kako bi bilo treba vsak znesek prilagoditi, in o zahtevah glede podrejenosti, ki so večinoma usmerjene v zagotavljanje skladnosti z zahtevo po najmanj 8 % skupnih obveznosti in kapitala). Čeprav trenutna direktiva o sanaciji in reševanju bank priznava možnost uporabe drugih instrumentov za reševanje kot reševanje s sredstvi upnikov, ne ureja podrobno kalibracije MREL za strategije s prenosom. V praksi to povzroča pravno negotovost in vodi do različnih metodologij, ki jih organi za reševanje uporabljajo pri določanju MREL za take strategije.

Zato je treba zagotoviti jasnejšo pravno podlago za razlikovanje med kalibracijo MREL za strategije s prenosom in tisto za reševanje s sredstvi upnikov, tudi zaradi sorazmernosti in dosledne uporabe. V zvezi s tem je dodan nov člen 12da, ki določa načela, ki bi jih moral enotni odbor za reševanje upoštevati pri kalibraciji MREL za strategije s prenosom, kot so velikost, poslovni model, profil tveganja, analiza prenosljivosti, tržljivost, ali gre za prenos sredstev ali posel z delnicami, dopolnilna uporaba nosilca upravljanja sredstev za sredstva, ki jih ni mogoče prenesti, in znesek, ki naj bi ga sistem jamstva za vloge prispeval za financiranje prednostne strategije v postopku reševanja.

Spremembe podpirajo načelo, da bi morala MREL ostati prva in glavna obrambna linija za vse banke, vključno s tistimi, za katere se bosta uporabila strategija s prenosom in izstop s trga, za zagotovitev, da delničarji in upniki v največji možni meri krijejo izgube.

Ocena zahteve po skupnem blažilniku v primeru prepovedi nekaterih razdelitev

Za odpravo obstoječe vrzeli v pravni jasnosti sedanjega okvira v zvezi s pooblastilom za prepoved nekaterih razdelitev v primeru, da subjekt poleg MREL ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, zlasti kadar za subjekt ne velja zahteva po skupnem blažilniku (v skladu s členom 104a Direktive 2013/36/EU) na isti podlagi kot njegova MREL, je členu 10a dodan nov odstavek 7, da se pojasni, da bi bilo treba pooblastilo za prepoved nekaterih razdelitev uporabiti na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz delegiranega akta v skladu s členom 45c(4) o določitvi metodologije, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti za oceno zahteve po skupnem blažilniku v takih okoliščinah.

Izvzetje de minimis iz nekaterih MREL

V skladu z obstoječimi pravili o MREL v uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje so strukturno podrejene obveznosti iz člena 72b(2)(d)(iii) uredbe o kapitalskih zahtevah zajete z opredelitvijo „podrejenih kvalificiranih instrumentov“, ki se uporablja v členu 12c uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje. Vendar se obveznosti, ki se lahko štejejo za kvalificirane v uredbi o kapitalskih zahtevah v skladu z izjemo de minimis iz člena 72b(4) navedene uredbe, ne štejejo za „podrejene kvalificirane instrumente“ v skladu z uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje, ker je odstavek 4 člena 72b uredbe o kapitalskih zahtevah izrecno izključen iz opredelitve iz člena 3(1), točka 49b, uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.

Za odpravo te neskladnosti in v skladu s pristopom iz direktive o sanaciji in reševanju bank je členu 12c dodan nov odstavek 10, ki enotnemu odboru za reševanje omogoča, da subjektom v postopku reševanja dovoli izpolnjevanje zahtev za podrejenost v zvezi z MREL z uporabo prednostnih obveznosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 72b(4) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za zagotovitev uskladitve z okvirom za skupno sposobnost pokrivanja izgub se za subjekte v postopku reševanja, ki so upravičeni do izvzetja de minimis, zahteva za podrejenost v zvezi z MREL ne sme prilagoditi navzdol za znesek, ki ustreza olajšavi v višini 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju za skupno sposobnost pokrivanja izgub v skladu z drugim stavkom prvega pododstavka člena 12c(4) direktive o sanaciji in reševanju bank.

Prispevki in nepreklicne zaveze za plačilo

Za upoštevanje konca začetnega obdobja za kopičenje sklada in posledičnega zmanjšanja zneska rednih predhodnih prispevkov so v člena 69 in 71 uvedene tehnične spremembe, da se najvišji znesek naknadnih prispevkov, ki se lahko zberejo, loči od zneska rednih predhodnih prispevkov, s čimer se prepreči nesorazmerno nizka zgornja meja naknadnih prispevkov, ter omogoči odlog pobiranja rednih predhodnih prispevkov, če stroški letnega pobiranja ne bi bili sorazmerni z zneskom, ki ga je treba zbrati. V členu 70 je tudi pojasnjena obravnava nepreklicnih zavez za plačilo, tako glede njihove uporabe pri reševanju kot glede postopka, ki ga je treba uporabiti, če za institucijo ali subjekt preneha veljati obveznost plačevanja prispevkov.

Poleg tega je za zagotovitev večje preglednosti in gotovosti v zvezi z deležem nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku predhodnih prispevkov, ki jih je treba zbrati, pojasnjeno, da bi moral odbor tak delež določiti vsako leto ob upoštevanju veljavnih omejitev.

Druge določbe

Spremembe načrtovanja reševanja

Odbor mora pri pripravi načrtov reševanja skupine opredeliti ukrepe, ki jih je treba sprejeti v zvezi s subjekti v skupini. Intenzivnost in raven podrobnosti tega dela v zvezi s podrejenimi družbami, ki niso subjekti v postopku reševanja, se lahko razlikujeta glede na velikost in profil tveganja zadevnih institucij in subjektov, prisotnost kritičnih funkcij in strategijo reševanja skupine. Uredba o enotnem mehanizmu za reševanje o sanaciji in reševanju bank je

zato spremenjena z uvedbo novega pododstavka v členu 8(10), ki bo organom za reševanje omogočil, da pri opravljanju te naloge po potrebi uporabijo poenostavljen pristop.

Pojasnila v zvezi s členom 27(9)

Sedanje določbe člena 27, odstavek 9 in 10, niso jasne glede pogojev in zaporedja uporabe enotnega sklada za reševanje in alternativnih virov financiranja po zagotovitvi začetnega financiranja v višini do 5 % zgornje meje skupnih obveznosti in kapitala in po tem, ko so bile vse nezavarovane, neprednostne obveznosti, razen upravičenih vlog, v celoti odpisane ali konvertirane. Zato sta odstavka 9 in 10 člena 27 spremenjena, da se zagotovita pravna jasnost in dodatna prožnost za uporabo enotnega sklada za reševanje, ki presega 5 % skupnih obveznosti in kapitala.

Upravljanje odbora

Za olajšanje ohranjanja in kopičenja institucionalnega strokovnega znanja je spremenjen člen 56, da se vzpostavi možnost, da predsednik, podpredsednik in stalni člani odbora opravljajo drugi mandat na enakem položaju kot prvi mandat. Postopek za zamenjavo predsednika, podpredsednika in članov odbora je bil zasnovan ob upoštevanju postopka, ki se uporablja za zamenjavo predsednikov evropskih nadzornih organov.

Druge spremembe zadevajo člene 43, 53 in 55 in se nanašajo na podelitev glasovalne pravice podpredsedniku in uveljavitev te glasovalne pravice po vsej uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje. Njegovo imenovanje poteka po enakem postopku kot predsednikovo, predsednika pa nadomešča, kadar je ta odsoten ali razumno zadržan. Zato se ni zdelo upravičeno, da se podpredsednik obravnava drugače kot drugi člani odbora.

Razvrstitev terjatev v okviru enotnega sklada za reševanje

Člen 22(6) določa, da bi moral biti odbor upravičen, da od institucije v postopku reševanja kot prednostni upnik izterja vse razumne izdatke, ki so dejansko nastali v zvezi z uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje. Vendar v uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje ni bila določena relativna razvrstitev odbora glede na druge prednostne upnike. Prav tako ni bilo jasno, kako bi bilo mogoče to določbo narediti funkcionalno, saj je razvrstitev terjatev v primeru insolventnosti določena izključno v nacionalnih zakonih, ki urejajo običajne insolvenčne postopke (tudi če je ta razvrstitev delno usklajena po vsej EU). Novi odstavek 6, dodan členu 76, pojasnjuje, da bi morale biti te terjatve odbora v vsaki sodelujoči državi članici razvrščene enako kot terjatve nacionalnih skladov za reševanje v skladu z novim členom 108(9) direktive o sanaciji in reševanju bank (ki bi morale biti razvrščene višje od terjatev vlagateljev in sistemov jamstva za vloge).

Poleg tega se lahko enotni sklad za reševanje nadalje uporablja pri reševanju za namene, opredeljene v členu 76(1). Uredba o enotnem mehanizmu za reševanje doslej ni določala, ali taka uporaba ustvarja terjatev v korist odbora in, če je tako, glede razvrstitve take terjatve v primeru insolventnosti. V členu 76 je dodan nov odstavek 5, ki določa, da če se dejavnost institucije v postopku reševanja delno prenese na premostitveno institucijo ali zasebnega kupca s podporo enotnega sklada za reševanje, bi moral odbor imeti terjatev do subjekta, ki preostane. Obstoj take terjatve bi bilo treba oceniti za vsak primer posebej, odvisno od strategije reševanja in načina, kako se je enotni sklad za reševanje dejansko uporabil, vendar bi morala biti terjatev povezana z uporabo enotnega sklada za reševanje za kritje izgub namesto upnikov, na primer kadar se enotni sklad za reševanje uporablja za jamčenje sredstev in obveznosti, prenesenih na prejemnika, ali za kritje razlike med prenesenimi sredstvi in obveznostmi. Kadar se enotni sklad za reševanje uporablja za podporo uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov kot primarne strategije reševanja (člen 27(1), točka (a)) namesto odpisa in konverzije obveznosti nekaterih upnikov, to ne bi smelo ustvariti terjatve do institucije v postopku reševanja, saj bi se s tem izničil namen prispevka enotnega sklada za

reševanje. Nadomestila, izplačana zaradi kršitve načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, prav tako ne bi smela ustvariti terjatve v korist odbora.

Razdelitev odgovornosti

Člen 7 določa razdelitev nalog, pri čemer je odbor neposredno odgovoren za subjekte, za katere je neposredno odgovorna ECB, za manj pomembne čezmejne institucije in za subjekte, za katere je bilo na pobudo odbora, pristojnega nacionalnega organa ali države članice odločeno, da bo odbor izvajal neposredno odgovornost. Nacionalni organi za reševanje bi ohranili primarno odgovornost nad vsemi drugimi subjekti. Čeprav je bil člen 7 jassen glede te delitve nalog, se je besedilo členov uredbe, ki so obravnavali zadevne posebne odgovornosti, kot so načrtovanje reševanja, ocena rešljivosti, ocena poenostavljenih obveznosti, določitev MREL ali sprejetje shem za reševanje, nanašalo le na odbor in tako ni v celoti pojasnilo, da je v primeru subjektov v njihovi pristojnosti odgovornost za navedene naloge zaupana nacionalnim organom za reševanje. Ta točka je pojasnjena v členu 7.

Podobno uredba o enotnem mehanizmu za reševanje vsebuje pooblastilo za odbor, da prepove nekatere razdelitve, kadar subjekt, ki spada pod njegovo pristojnost, poleg MREL ne izpolnjuje tudi zahteve po skupnem blažilniku, vendar natančen postopek, ki ureja izvajanje tega pooblastila, ni bil določen. V členu 10a(1) je zdaj pojasnjeno, da lahko odbor zadevnemu nacionalnemu organu za reševanje naroči, naj izvaja to pooblastilo.

Ugotovljenih je bilo tudi več primerov, v katerih so bila nacionalnim organom za reševanje v direktivi o sanaciji in reševanju bank podeljena pooblastila, vendar so bili, ker v uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje niso bili omenjeni, načini njihove uporabe v primeru subjektov, ki so v neposredni pristojnosti odbora, nejasni. Za razrešitev te nejasnosti je v členu 12 pojasnjeno, da je odbor za subjekte v njegovi neposredni pristojnosti odgovoren za izdajo dovoljenja za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo instrumentov kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 78a Uredbe (EU) št. 575/2013. Spremenjen je tudi člen 8, da je pojasnjeno, da lahko odbor, kadar meni, da je to potrebno, nacionalnim organom za reševanje naroči, naj od institucije ali subjekta zahtevajo, da vodi podrobno evidenco finančnih pogodb, katerih stranka je institucija. V členu 18(11) je nadalje pojasnjeno, da lahko odbor nacionalnim organom za reševanje naroči, naj izvajajo svoje pooblastilo za začasno prekinitev nekaterih finančnih obveznosti po ugotovitvi, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, v skladu s členom 33a Direktive 2014/59/EU.

Spremembe člena 18 tudi pojasnjujejo razdelitev nalog med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z oceno o propadu ali verjetnem propadu. V nekaterih primerih, in sicer pri manj pomembnih čezmejnih skupinah, manj pomembnih institucijah in subjektih, ki prejemajo pomoč iz enotnega sklada za reševanje, ter posebnih manj pomembnih institucijah in subjektih, za katere je bilo na pobudo odbora, pristojnega nacionalnega organa ali države članice odločeno, da bo odbor izvajal neposredno odgovornost, čeprav shemo za reševanje sprejme odbor, je za nadzor institucije ali subjekta in s tem oceno, ali institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, odgovoren nacionalni pristojni organ. Zato je določeno, da oceno, ali institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, izvede ECB za pomembne institucije in zadevni pristojni nacionalni organ za manj pomembne institucije in subjekte, za katere odbor sprejme shemo za reševanje.

In končno, da bi se upoštevala vzpostavitev enotnega mehanizma za reševanje, je v členu 31 določeno, da se morajo nacionalni organi za reševanje posvetovati z odborom, preden ukrepajo v skladu s členom 86 direktive o sanaciji in reševanju bank, ki določa, da se običajni insolvenčni postopki v zvezi z institucijami in subjekti, ki spadajo v področje uporabe direktive, ne začnejo drugače kot na pobudo organa za reševanje in da se odločitev o uvedbi običajnega insolvenčnega postopka za institucijo ali subjekt sprejme le s soglasjem organa za reševanje.

Izmenjava informacij

Da se odboru olajša dostop do informacij, je bilo uvedenih več sprememb. Člena 30 in 34 sta spremenjena, da se pojasni, da informacije, ki jih lahko odbor zahteva od ECB, zajemajo ne le informacije, ki so ji na voljo v njeni nadzorni funkciji, ampak tudi informacije, zbrane v funkciji centralne banke. V skladu s členom 8(4a) Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98²⁰ bi moral enotni odbor za reševanje zagotoviti fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij ter zahtevati dovoljenje ECB za nadaljnji prenos, ki bi lahko bil potreben za izvajanje nalog odbora.

Vstavljen je nov člen 30a, ki enotnemu odboru za reševanje omogoča, da pridobi informacije, ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi, vzpostavljeni s členom 32a Direktive (EU) 2015/849²¹, ki se lahko izkažejo za pomembne pri izvajanju ocene javnega interesa. Enotni odbor za reševanje lahko zahteva le informacije o številu strank, za katere je subjekt edini ali glavni bančni partner. Enotni odbor za reševanje bi moral te informacije prejeti prek organov ali javnih subjektov, ki upravljajo centralizirane avtomatizirane mehanizme, in informacij pa bi se morali izločiti osebni podatki, ki niso pomembni za izvajanje nalog enotnega odbora za reševanje.

Dodane so tudi spremembe, da se ESRB, evropski nadzorni organi in sistem jamstva za vloge vključijo v področje uporabe obveznosti sodelovanja in izmenjave informacij z enotnim odborom za reševanje, vključno z možnostjo sklepanja memorandumov o soglasju o izmenjavi informacij z odborom.

Poleg tega je spremenjen člen 34, da se odboru omogoči, da določi postopek in obliko, v skladu s katero zahteva izmenjavo informacij, ter da se evropski mehanizem za stabilnost izrecno navede kot eden od subjektov, s katerimi lahko potekata sodelovanje in izmenjava informacij.

In končno, člen 74 je spremenjen, da se zagotovi zgodnje opozorilo ECB in Komisiji s strani odbora, kadar je predvidena morebitna potreba po uporabi skupnega fiskalnega varovalnega mehanizma, da se omogoči pravočasna aktivacija takega varovalnega mehanizma.

Razkritja

Pravila uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje o varstvu zaupnih informacij o posameznih institucijah so precej stroga in bi lahko v prihodnosti ovirala prizadevanja za dodatno preglednost v zvezi z bančnim sektorjem. To vprašanje je obravnavano s spremembo člena 88, s katero je odboru omogočeno razkrivanje informacij, ki niso zbrane neposredno od institucij in subjektov v njegovi pristojnosti, temveč izhajajo iz njegovih lastnih analiz, ocen in ugotovitev, kadar to ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in kadar obstaja prevladujoč javni interes za razkritje.

²⁰ Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 8).

²¹ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke²²,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije) je bil vzpostavljen po svetovni finančni krizi v letih 2008–2009 in po mednarodni potrditvi „ključnih lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij“²⁴ Odbora za finančno stabilnost. Okvir Unije za reševanje je sestavljen iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁵ in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶. Oba akta se uporabljata za institucije s sedežem v Uniji in za vse druge subjekte, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive ali uredbe (v nadaljnjem besedilu: subjekti). Okvir Unije za reševanje je namenjen s predpisi skladnemu obravnavanju propadov institucij in subjektov z ohranjanjem kritičnih funkcij institucij ter subjektov ter preprečevanjem groženj za finančno stabilnost, ob hkratni zaščiti vlagateljev in javnih sredstev. Poleg tega je namen okvira Unije za reševanje spodbuditi razvoj notranjega bančnega trga z vzpostavitvijo

²² UL C, , str. .

²³ UL C, , str. .

²⁴ Odbor za finančno stabilnost, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 15. oktober 2014.

²⁵ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

²⁶ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

usklajene ureditve za koordinirano reševanje čezmejnih kriz ter preprečevanjem težav v zvezi z enakimi konkurenčnimi pogoji.

- (2) Okvir Unije za reševanje, kot se trenutno uporablja, več let po začetku izvajanja nekaterih od teh ciljev ne dosega, kot je bilo predvideno. Čeprav so institucije in subjekti dosegli znaten napredek pri rešljivosti in so v ta namen namenili znatna sredstva, zlasti s kopičenjem sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije ter financiranjem shem za financiranje reševanja, se okvir Unije za reševanje redko uporablja. Propadi nekaterih manjših in srednje velikih institucij in subjektov se namesto tega večinoma rešujejo z neusklajenimi nacionalnimi ukrepi. Namesto shem za financiranje reševanja se uporablja davkoplačevalski denar. Zdi se, da to stanje izhaja iz nezadostnih spodbud. Te neustrezne spodbude so posledica medsebojnega učinkovanja okvira Unije za reševanje in nacionalnih pravil, pri čemer se široka diskrecija pri oceni javnega interesa ne uporablja vedno na način, ki bi odražal, kako naj bi se uporabljal okvir Unije za reševanje. Hkrati se zaradi tveganj, da bi morali vlagatelji institucij, ki se financirajo z vlogami, kriti izgube, okvir Unije za reševanje ni veliko uporabljal za zagotovitev, da imajo te institucije pri reševanju dostop do zunanjega financiranja, zlasti če ni bilo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov. In končno, zaradi manj strogih pravil o dostopu do financiranja zunaj postopkov reševanja kot pri reševanju je bila uporaba okvira Unije za reševanje manj zaželeno kot druge rešitve, ki pogosto vključujejo uporabo davkoplačevalskega denarja namesto lastnih sredstev institucije ali subjekta ali varnostnih mrež, ki jih financira bančni sektor. Ta položaj ustvarja tveganje razdrobljenosti, tveganja neoptimalnih izidov pri propadu institucij in subjektov, zlasti manjših in srednje velikih institucij in subjektov, ter oportunistne stroške zaradi neporabljenih finančnih sredstev. Zato je treba zagotoviti učinkovitejšo in doslednejšo uporabo okvira Unije za reševanje ter zagotoviti, da se lahko uporablja, kadar koli je to v javnem interesu, tudi za manjše in srednje velike institucije, ki se financirajo predvsem z vlogami in nimajo zadostnih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov.
- (3) V skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 806/2014 se države članice, ki so vzpostavile tesno sodelovanje med Evropsko centralno banko (ECB) in zadevnimi pristojnimi nacionalnimi organi, za namene navedene uredbe štejejo za sodelujoče države članice. Vendar Uredba (EU) št. 806/2014 ne vsebuje nobenih podrobnosti o postopku priprave na začetek tesnega sodelovanja pri nalogah, povezanih z reševanjem. Zato je primerno, da se te podrobnosti določijo.
- (4) Intenzivnost in raven podrobnosti načrtovanja reševanja, potrebnega v zvezi s podrejenimi družbami, ki niso bile opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, se razlikujeta glede na velikost in profil tveganja zadevnih institucij in subjektov, prisotnost kritičnih funkcij in strategijo reševanja skupine. Enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: odbor) bi zato moral imeti možnost, da te dejavnike upošteva pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s takimi podrejenimi družbami, in po potrebi uporabi poenostavljen pristop.
- (5) Institucija ali subjekt, ki je v postopku prenehanja v skladu z nacionalnim pravom, potem ko je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadel, in je odbor sklenil, da njegovo reševanje ni v javnem interesu, bo na koncu izstopil s trga. To pomeni, da načrt ukrepov, ki jih je treba sprejeti v primeru propada, ni potreben, ne glede na to, ali je pristojni organ zadevni instituciji ali subjektu že odvzel dovoljenje. Enako velja za preostali del institucije v postopku reševanja po prenosu sredstev, pravic in obveznosti

v okviru strategije s prenosom. Zato je primerno določiti, da v teh primerih sprejetje načrtov reševanja ni potrebno.

- (6) Odbor lahko trenutno prepove nekatere razdelitve, če institucija ali subjekt ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se obravnava skupaj z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL). Vendar je treba za zagotovitev pravne varnosti in uskladitve z obstoječimi postopki za izvajanje odločitev, ki jih sprejme odbor, jasneje opredeliti vloge organov, vključenih v postopek prepovedi razdelitev. Zato je primerno določiti, da bi moral odbor nacionalnemu organu za reševanje naročiti, naj prepove take razdelitve, slednji pa bi moral izvajati odločitev odbora. Poleg tega se lahko od institucije ali subjekta v nekaterih primerih zahteva, da izpolni MREL na drugačni podlagi od tiste, na kateri mora ta institucija ali subjekt izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku. Ta položaj ustvarja negotovost glede pogojev za izvajanje pooblastil odbora za prepoved razdelitev in za izračun maksimalnega zneska za razdelitev, povezanega z MREL. Zato bi bilo treba določiti, da bi moral odbor v teh primerih nacionalnim organom za reševanje naročiti, da prepovejo nekatere razdelitve na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/1118²⁷. Za zagotovitev preglednosti in pravne varnosti bi moral odbor o ocenjeni zahtevi po skupnem blažilniku obvestiti institucijo ali subjekt, ki bi moral nato javno razkriti to ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku.
- (7) Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 določata pooblastila, ki jih morajo izvajati organi za reševanje, od katerih nekatera niso vključena v Uredbo (EU) št. 806/2014. V okviru enotnega mehanizma za reševanje to lahko povzroči negotovost glede tega, kdo bi moral izvajati ta pooblastila in pod kakšnimi pogoji bi jih bilo treba izvajati. Zato je treba določiti, kako bi morali nacionalni organi za reševanje izvajati nekatera pooblastila, določena samo v Direktivi 2014/59/EU, v zvezi s subjekti in skupinami, za katere je neposredno odgovoren odbor. V teh primerih bi moral imeti odbor možnost, da nacionalnim organom za reševanje po potrebi naroči, naj izvajajo ta pooblastila. Odbor bi moral imeti zlasti možnost, da nacionalnim organom za reševanje naroči, naj od institucije ali subjekta zahtevajo, da vodi podrobno evidenco finančnih pogodb, katerih stranka je institucija ali subjekt, ali uporabi pooblastilo za začasno prekinitev nekaterih finančnih obveznosti v skladu s členom 33a Direktive 2014/59/EU. Ker pa dovoljenja za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸, ki se uporablja tudi za institucije in subjekte ter obveznosti, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL), ne zahtevajo uporabe nacionalne zakonodaje, bi moral imeti odbor možnost, da ta dovoljenja izda neposredno institucijam ali subjektom, ne da bi moral nacionalnim organom za reševanje naročiti, naj izvajajo to pooblastilo.

²⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 z dne 26. marca 2021 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive (UL L 241, 8.7.2021, str. 1).

²⁸ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (8) Z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹, Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta³⁰ ter Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta³¹ je bil v pravo Unije uveden mednarodni „standard o skupni sposobnosti pokrivanja izgub (TLAC)“, ki ga je 9. novembra 2015 objavil Odbor za finančno stabilnost (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC) za globalne sistemsko pomembne banke, ki se v pravu Unije imenujejo globalne sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI). Uredba (EU) 2019/877 in Direktiva (EU) 2019/879 sta prav tako spremenili MREL iz Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014. Določbe Uredbe (EU) št. 806/2014 o MREL je treba uskladiti z izvajanjem standarda TLAC za GSPI v zvezi z nekaterimi obveznostmi, ki bi se lahko uporabile za izpolnitev dela MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi. Zlasti bi bilo treba obveznosti, ki so uvrščene *pari passu* nekaterim izključenim obveznostim, vključiti v kapital in podrejene kvalificirane instrumente subjektov v postopku reševanja, kadar znesek teh izključenih obveznosti v bilanci stanja subjekta v postopku reševanja ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja in ta vključitev ne bi povzročila tveganj, povezanih z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“.
- (9) Pravila za določitev MREL so večinoma osredotočena na določitev ustrezne ravni MREL ob predpostavki, da je instrument za reševanje s sredstvi upnikov prednostna strategija reševanja. Vendar Uredba (EU) št. 806/2014 odboru omogoča uporabo drugih instrumentov za reševanje, in sicer tistih, ki temeljijo na prenosu poslovanja institucije v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo. Zato bi bilo treba določiti, da bi moral odbor, če je v načrtu reševanja predvidena uporaba instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije in izstop subjekta v postopku reševanja s trga, določiti raven MREL za zadevni subjekt v postopku reševanja na podlagi posebnosti teh instrumentov za reševanje ter različnih potreb v zvezi s kritjem izgub in dokapitalizacijo, ki jih ti instrumenti vključujejo.
- (10) Raven MREL za subjekte v postopku reševanja je vsota zneska izgub, pričakovanih v postopku reševanja, in zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu v postopku reševanja omogoča, da še naprej izpolnjuje pogoje za dovoljenje in da lahko v ustreznem obdobju opravlja svoje dejavnosti. Nekatere prednostne strategije reševanja, zlasti instrument prodaje poslovanja, vključujejo prenos sredstev, pravic in obveznosti na prejemnika in izstop s trga. V teh primerih cilji elementa dokapitalizacije morda ne bodo veljali v enakem obsegu kot v primeru strategije reševanja delujoče banke s sredstvi upnikov, saj odboru ne bo treba zagotoviti, da subjekt v postopku reševanja po ukrepu za reševanje ponovno zagotovi izpolnjevanje kapitalskih zahtev. Kljub temu se pričakuje, da bodo izgube v takih primerih presegle kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja. Zato je primerno določiti, da raven MREL navedenih subjektov v

²⁹ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

³⁰ Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

³¹ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

postopku reševanja še naprej vključuje znesek dokapitalizacije, ki se prilagodi sorazmerno s strategijo reševanja.

- (11) Če strategija reševanja predvideva uporabo instrumentov za reševanje, ki niso instrumenti za reševanje s sredstvi upnikov, bodo potrebe po dokapitalizaciji zadevnega subjekta po reševanju na splošno manjše kot v primeru reševanja delujoče banke s sredstvi upnikov. V takem primeru bi bilo treba pri kalibraciji MREL ta vidik upoštevati pri ocenjevanju zahteve glede dokapitalizacije. Zato bi moral odbor pri prilagoditvi ravni MREL za subjekte v postopku reševanja, katerih načrt reševanja predvideva instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije in njen izstop s trga, upoštevati značilnosti teh instrumentov, vključno s pričakovanimi parametri prenosa na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo, vrstami instrumentov, ki se bodo prenesli, pričakovano vrednostjo in tržljivostjo teh instrumentov ter zasnovo prednostne strategije reševanja, vključno z dopolnilno uporabo instrumenta izločitve sredstev. Ker mora organ za reševanje za vsak primer reševanja posebej odločiti o morebitni uporabi sredstev iz sistema jamstva za vloge in ker take odločitve ni mogoče zanesljivo domnevati vnaprej, odbor pri kalibraciji ravni MREL ne bi smel upoštevati morebitnega prispevka sistema jamstva za vloge pri reševanju.
- (12) Zagotoviti je treba enakovredne spodbude za kopičenje zadostnih zneskov MREL za institucije in subjekte, za katere bi se uporabljale strategije s prenosom tako v postopkih reševanja kot zunaj njih. Zato bi se morala pri določitvi ravni MREL za institucije in subjekte, za katere lahko veljajo ukrepi v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti v skladu s členom 11(5) Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta³², upoštevati enaka pravila, kot se uporabljajo pri določitvi MREL za subjekte v postopku reševanja, katerih prednostna strategija reševanja določa prodajo poslovanja ali prenos na premostitveno institucijo in vodi do njenega izstopa s trga.
- (13) V skladu s členom 4 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013³³ je ECB pristojna za izvajanje nadzorniških nalog v zvezi z zgodnjim posredovanjem. Zmanjšati je treba tveganja, ki izhajajo iz različnih načinov, na katere so ukrepi za zgodnje posredovanje iz Direktive 2014/59/EU prenesli v nacionalno zakonodajo, ter ECB olajšati učinkovito in dosledno izvajanje njenih pooblastil za sprejemanje ukrepov za zgodnje posredovanje. Ti ukrepi za zgodnje posredovanje so bili zasnovani, da bi pristojnim organom omogočili, da ustavijo slabšanje finančnega in gospodarskega položaja institucije ali subjekta ter, kolikor je mogoče, zmanjšajo tveganje morebitnega reševanja in njegov učinek. Vendar so bili ukrepi za zgodnje posredovanje zaradi pomanjkanja gotovosti glede sprožilcev za njihovo uporabo in delnega prekrivanja z nadzorniškimi ukrepi redko uporabljeni. Določbe Direktive 2014/59/EU o ukrepih za zgodnje posredovanje bi bilo zato treba preslikati v Uredbo (EU) št. 806/2014, s čimer bi se zagotovil enoten pravni instrument, ki ga lahko ECB neposredno uporablja, pogoji za uporabo teh ukrepov za zgodnje posredovanje pa bi morali biti poenostavljeni in podrobneje opredeljeni. Za odpravo negotovosti glede pogojev in časovnega okvira za razrešitev upravljalnega organa in imenovanje začasnih upraviteljev bi bilo treba te ukrepe

³² Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

³³ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

izrecno opredeliti kot ukrepe za zgodnje posredovanje, za njihovo uporabo pa bi morali veljati isti sprožilci. Hkrati bi bilo treba od ECB zahtevati, da ustrezne ukrepe za obravnavanje posebnih primerov izbere v skladu z načelom sorazmernosti. Da bi ECB lahko upoštevala tveganja izgube ugleda ali tveganja, povezana s pranjem denarja ali informacijsko in komunikacijsko tehnologijo, bi morala ocenjevati pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje ne le na podlagi kvantitativnih kazalnikov, kot so kapitalske ali likvidnostne zahteve, raven finančnega vzvoda, nedonosna posojila ali koncentracija izpostavljenosti, temveč tudi na podlagi kvalitativnih sprožilcev.

- (14) Treba je zagotoviti, da se odbor lahko pripravi na morebitno reševanje institucije ali subjekta. Zato bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ dovolj zgodaj obvestiti odbor o poslabšanju finančnega položaja institucije ali subjekta, odbor pa bi moral imeti potrebna pooblastila za izvajanje pripravljanih ukrepov. Pomembno je, da za čim hitrejši odziv odbora na poslabšanje položaja institucije ali subjekta predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ne bi smela biti pogoj, da odbor sprejme ukrepe za trženje institucije ali subjekta ali zahteva informacije za posodobitev načrta reševanja in pripravo vrednotenja. Za zagotovitev doslednega, usklajenega, učinkovitega in pravočasnega odziva na poslabšanje finančnega položaja institucije ali subjekta ter za ustrezno pripravo na morebitno reševanje je treba okrepiti sodelovanje in usklajevanje med ECB, pristojnimi nacionalnimi organi in odborom. Takoj ko institucija ali subjekt izpolni pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, bi morali ECB, pristojni nacionalni organi in odbor okrepiti izmenjavo informacij, vključno z začasnimi informacijami, ter skupaj spremljati finančni položaj institucije ali subjekta.
- (15) Zagotoviti je treba pravočasno ukrepanje in zgodnje usklajevanje med odborom in ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom v zvezi z manj pomembnimi čezmejnimi skupinami, kadar institucija ali subjekt še vedno deluje, vendar obstaja pomembno tveganje, da bo institucija ali subjekt propadel. Zato bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ o takem tveganju čim prej uradno obvestiti odbor. To uradno obvestilo bi moralo vsebovati razloge za oceno ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa in pregled alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzorniških ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki so na voljo za preprečitev propada institucije ali subjekta v razumnem roku. Takšno zgodnje uradno obveščanje ne bi smelo posegati v postopke za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje. Predhodno uradno obvestilo ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa odboru o pomembnem tveganju propada ali verjetnega propada institucije ali subjekta ne bi smelo biti pogoj za naknadno ugotovitev, da institucija ali subjekt dejansko propada ali bo verjetno propadel. Poleg tega mora odbor, če se pozneje oceni, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in če v razumnem roku ni drugih rešitev za preprečitev takega propada, sprejeti odločitev o tem, ali bo sprejel ukrep za reševanje. V takem primeru je lahko pravočasnost odločitve o uporabi ukrepa za reševanje za institucijo ali subjekt bistvena za uspešno izvajanje strategije reševanja, zlasti ker lahko zgodnje posredovanje v instituciji ali subjektu prispeva k zagotavljanju zadostne ravni sposobnosti pokrivanja izgub in likvidnosti za izvajanje te strategije. Zato je primerno, da se odboru omogoči, da v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni razumen časovni okvir za izvedbo alternativnih ukrepov za preprečitev propada institucije ali subjekta. Za zagotovitev pravočasnega izida in da bi se odbor lahko ustrezno pripravil na morebitno reševanje institucije ali subjekta, bi se morala odbor in ECB ali zadevni pristojni nacionalni

organ redno sestajati, odbor pa bi se moral o pogostosti teh sestankov odločiti ob upoštevanju okoliščin primera.

- (16) Da bi zajeli pomembne kršitve bonitetnih zahtev, je treba podrobneje določiti pogoje za ugotavljanje, ali nadrejene družbe, vključno s holdingi, propadajo ali bodo verjetno propadle. Kršitev navedenih zahtev s strani nadrejene družbe bi morala biti pomembna, kadar sta vrsta in obseg take kršitve primerljiva s kršitvijo, ki bi, če bi jo storila kreditna institucija, upravičila odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU.
- (17) Okvir za reševanje naj bi se uporabljal za potencialno katero koli institucijo ali subjekt, ne glede na velikost in poslovni model, če instrumenti, ki so na voljo v skladu z nacionalno zakonodajo, ne zadoščajo za obvladovanje njenega oziroma njegovega propada. Za zagotovitev takega rezultata bi bilo treba določiti merila za uporabo ocene javnega interesa za propadajočo institucijo ali subjekt.
- (18) Pri oceni, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi bilo treba upoštevati, da so vlagatelji bolj zaščiteni, kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabljajo učinkoviteje in so njegove izgube čim manjše. Zato bi bilo treba pri oceni javnega interesa šteti, da se cilj reševanja glede zaščite vlagateljev bolje doseže pri reševanju, če bi bila odločitev za insolventnost dražja za sistem jamstva za vloge.
- (19) Ocena, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi morala v največji možni meri odražati tudi razliko med financiranjem, zagotovljenim prek varnostnih mrež, ki jih financira sektor (sheme za financiranje reševanja ali sistemi jamstva za vloge), in financiranjem, ki ga države članice zagotovijo iz davkoplačevalskega denarja. Financiranje, ki ga zagotovijo države članice, pomeni večjo nevarnost moralnega tveganja in manjšo spodbudo za tržno disciplino. Zato bi moral odbor pri ocenjevanju cilja zmanjšanja odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči financiranje prek shem za financiranje reševanja ali sistema jamstva za vloge obravnavati kot bolj zaželeno od financiranja z enakim zneskom sredstev iz proračuna držav članic.
- (20) Za zagotovitev, da se cilji reševanja dosežejo na najučinkovitejši način, bi moral biti rezultat ocene javnega interesa negativen le, kadar bi prenehanje propadajoče institucije ali subjekta z običajnimi insolvenčnimi postopki cilje reševanja doseglo učinkoviteje in ne le v enakem obsegu kot reševanje.
- (21) Glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju Direktive 2014/59/EU, Uredbe (EU) št. 806/2014 in Direktive 2014/49/EU, je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko izjemomaodobrijo previdnostni ukrepi, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč. Da bi čim bolj zmanjšali izkrivljanje konkurence, ki izhaja iz razlik v naravi sistemov jamstva za vloge v Uniji, bi bilo treba posredovanja sistemov jamstva za vloge v okviru preventivnih ukrepov v skladu z zahtevami iz Direktive 2014/49/EU, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč, izjemoma dovoliti, kadar upravičena institucija ali subjekt ne izpolnjuje nobenega od pogojev, da bi se lahko štelo, da propada ali bo verjetno propadel. Zagotoviti bi bilo treba, da se previdnostni ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj. Podlaga, na kateri ECB oceni, ali je institucija ali subjekt solventen za namene preventivne dokapitalizacije, je trenutno v prihodnost usmerjena ocena za naslednjih 12 mesecev o tem, ali lahko institucija ali subjekt izpolnjuje kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Uredbe (EU) 2019/2033 ter dodatno kapitalsko zahtevo iz Direktive 2013/36/EU ali Direktive (EU) 2019/2034. Ta pristop bi bilo treba vključiti v Uredbo (EU) št. 806/2014. Poleg tega se lahko ukrepi za zagotavljanje pomoči za oslABLJENA sredstva, vključno z nosilci upravljanja sredstev ali shemami jamstva za sredstva, izkažejo za uspešne in učinkovite pri

odpravljanju vzrokov za morebitne finančne težave, s katerimi se soočajo institucije in subjekti, ter preprečevanju njihovega propada, zato bi lahko predstavljali ustrezne previdnostne ukrepe. Zato bi bilo treba določiti, da so lahko takšni previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljen sredstva.

- (22) Da bi ohranili tržno disciplino, zaščitili javna sredstva in preprečili izkrivljanje konkurence, bi morali previdnostni ukrepi ostati izjema in se uporabljati le za obravnavanje resnih motenj na trgu ali za ohranjanje finančne stabilnosti. Poleg tega se previdnostni ukrepi ne bi smeli uporabljati za obravnavanje nastalih ali verjetnih izgub. Najzanesljivejši instrument za ugotavljanje nastalih ali verjetnih izgub je pregled kakovosti sredstev, ki ga opravijo ECB, Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴, ali pristojni nacionalni organi. ECB in pristojni nacionalni organi bi morali uporabiti tak pregled za opredelitev nastalih ali verjetnih izgub, kadar se lahko izvede v razumnem časovnem okviru. Kadar to ni mogoče, bi morali ECB in pristojni nacionalni organi, po potrebi na podlagi inšpekcijskih pregledov na kraju samem, čim bolj zanesljivo opredeliti nastale ali verjetne izgube, kolikor dopuščajo trenutne okoliščine.
- (23) Cilj preventivne dokapitalizacije je podpreti institucije in subjekte, sposobne uspešnega poslovanja, za katere je bilo ugotovljeno, da bodo v bližnji prihodnosti verjetno naleteli na začasne težave, in preprečiti, da bi se njihov položaj še poslabšal. Da se prepreči dodeljevanje javnih subvencij podjetjem, ki so ob odobritvi pomoči že nedobičkonosna, previdnostni ukrepi, odobreni v obliki pridobitve kapitalskih instrumentov ali ukrepov za oslabljen sredstva, ne bi smeli presežati zneska, potrebnega za kritje kapitalskih primanjkljajev, določenih v neugodnem scenariju stresnega testa ali enakovrednega postopka. Za zagotovitev, da javno financiranje na koncu preneha, bi morali biti tudi ti previdnostni ukrepi časovno omejeni in vsebovati jasen časovni okvir za njihovo prenehanje (izhodna strategija). Trajni instrumenti, vključno z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, bi se morali uporabljati le v izjemnih okoliščinah, zanje pa bi morale veljati nekatere količinske omejitve, saj po svoji naravi niso primerni za izpolnjevanje pogoja glede začasnosti.
- (24) Previdnostni ukrepi bi morali biti omejeni na znesek, ki bi ga institucija ali subjekt potrebovala za ohranitev solventnosti v primeru neugodnega scenarija, kot je določen v stresnem testu ali enakovrednem postopku. V primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljen sredstva bi morala imeti institucija ali subjekt prejemnik možnost, da navedeni znesek uporabi za kritje izgub iz prenesenih sredstev ali v kombinaciji s pridobitvijo kapitalskih instrumentov, če skupni znesek ugotovljenega primanjkljaja ni presežen. Zagotoviti je treba tudi, da so takšni previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljen sredstva skladni z obstoječimi pravili o državni pomoči in dobrimi praksami, da ponovno vzpostavijo dolgoročno sposobnost uspešnega poslovanja institucije ali subjekta, da je državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Zato bi morali zadevni organi v primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljen sredstva upoštevati posebne smernice, vključno z načrtom za ustanovitev družb za upravljanje³⁵ in

³⁴ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

³⁵ COM(2018) 133 final.

sporočilom o reševanju vprašanja nedonosnih posojil³⁶. Za te previdnostne ukrepe v obliki ukrepov za oslabljen sredstva bi moral tudi vedno veljati prevladujoči pogoj glede začasnosti. Pričakuje se, da bodo javna jamstva, odobrena za določeno obdobje v zvezi z oslabljenimi sredstvi zadevne institucije ali subjekta, zagotovila boljše izpolnjevanje pogoja začasnosti kot prenosi takih sredstev na javno podprt subjekt. Za zagotovitev izstopa institucij in subjektov, za katere se izkaže, da kljub prejeti podpori niso sposobni uspešnega poslovanja, je treba določiti, da se za zadevno institucijo ali subjekt, ki ne izpolnjuje pogojev podpornih ukrepov, določenih v času odobritve takih ukrepov, posledično šteje, da propada ali bo verjetno propadel.

- (25) Pomembno je zagotoviti, da odbor hitro in pravočasno sprejme ukrep za reševanje, kadar tak ukrep vključuje dodelitev državne pomoči ali pomoči iz sklada. Zato je treba odboru omogočiti, da sprejme zadevno shemo za reševanje, preden Komisija oceni, ali je taka pomoč združljiva z notranjim trgom. Vendar bi morale za zagotovitev dobrega delovanja notranjega trga v takem primeru sheme za reševanje, ki vključujejo dodelitev državne pomoči ali pomoči iz sklada, na koncu še vedno biti pogojene z odobritvijo take pomoči s strani Komisije. Da bi lahko Komisija čim prej ocenila, ali je pomoč iz sklada združljiva z enotnim trgom, in da se zagotovi nemoten pretok informacij, je treba določiti tudi, da bi morala odbor in Komisija nemudoma izmenjati vse potrebne informacije v zvezi z morebitno uporabo pomoči iz sklada ter določiti posebna pravila o tem, kdaj in katere informacije bi moral odbor predložiti Komisiji, da bi lahko Komisija ocenila združljivost pomoči sklada.
- (26) Postopek, ki ureja začetek reševanja, in postopek, ki ureja odločitve o uporabi pooblastil za odpis in konverzijo, sta podobna. Zato je primerno uskladiti zadevne naloge odbora in ECB ali pristojnega nacionalnega organa, kot je ustrezno, ko na eni strani ocenjujejo, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo pooblastil za odpis in konverzijo, in na drugi strani pogoje za sprejetje sheme za reševanje.
- (27) Zgodi se lahko, da se ukrep za reševanje uporabi za subjekt v postopku reševanja, ki je na čelu skupine v postopku reševanja, medtem ko se pooblastila za odpis in konverzijo uporabijo za drug subjekt iste skupine. Soodvisnosti med takimi subjekti, vključno z obstojem konsolidiranih kapitalskih zahtev, ki jih je treba ponovno izpolniti, in potrebo po aktiviranju mehanizmov za prenašanje izgub navzgor in kapitala navzdol v skupini, lahko otežijo ocenjevanje potreb po kritju izgub in dokapitalizaciji za vsak subjekt posebej ter s tem določitev potrebnih zneskov, ki jih je treba odpisati in pretvoriti za vsak subjekt. Zato bi bilo treba določiti postopek za uporabo pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v teh primerih, pri čemer bi moral odbor upoštevati take soodvisnosti. V ta namen, kadar en subjekt izpolnjuje pogoje za uporabo pooblastila za odpis in konverzijo, drug subjekt v isti skupini pa hkrati izpolnjuje pogoje za reševanje, bi moral odbor sprejeti shemo za reševanje, ki bi zajemala oba subjekta.
- (28) Za povečanje pravne varnosti in glede na morebiten pomen obveznosti, ki bi lahko nastale zaradi prihodnjih negotovih dogodkov, vključno z izidom sodnih postopkov, ki v času reševanja še niso zaključeni, je treba določiti obravnavo teh obveznosti za namene uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. V zvezi s tem bi morala biti vodilna načela tista, ki jih določajo računovodska pravila, in sicer zlasti računovodska pravila iz Mednarodnega računovodskega standarda 37, sprejetega z

³⁶ COM(2020) 822 final.

Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008³⁷. Organi za reševanje bi morali na tej podlagi razlikovati med rezervacijami in pogojnimi obveznostmi. Rezervacije so obveznosti, ki se nanašajo na verjeten odliv sredstev in jih je mogoče zanesljivo oceniti. Pogojne obveznosti se ne pripoznajo kot računovodske obveznosti, ker se nanašajo na obvezo, ki je v času ocene ni mogoče šteti za verjetno ali je ni mogoče zanesljivo oceniti.

- (29) Ker so rezervacije računovodske obveznosti, bi bilo treba določiti, da se take rezervacije obravnavajo enako kot druge obveznosti. Take rezervacije bi morale biti primerne za reševanje s sredstvi upnikov, razen če izpolnjujejo eno od posebnih meril za izključitev iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Glede na morebitno pomembnost navedenih rezervacij pri reševanju in za zagotovitev gotovosti pri uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov bi bilo treba določiti, da so rezervacije del obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, in da se zato zanje uporablja ta instrument.
- (30) V skladu z računovodskimi načeli pogojnih obveznosti ni mogoče pripoznati kot obveznosti in jih zato ni mogoče uporabiti za instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Vendar je treba zagotoviti, da pogojna obveznost, ki bi nastala zaradi dogodka, ki je malo verjeten ali ga v času reševanja ni mogoče zanesljivo oceniti, ne zmanjša učinkovitosti strategije reševanja in zlasti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Za doseg tega cilja bi moral cenilec pri vrednotenju za namene reševanja oceniti pogojne obveznosti, ki so vključene v bilanco stanja institucije ali subjekta v postopku reševanja, in po svojih najboljših sposobnostih količinsko opredeliti potencialno vrednost teh obveznosti. Za zagotovitev, da lahko institucija ali subjekt po postopku reševanja ustrezno dolgo ohrani zadostno zaupanje trga, bi moral cenilec to potencialno vrednost upoštevati pri določitvi zneska, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, da se ponovno vzpostavijo kapitalski količniki institucije v postopku reševanja. Organ za reševanje bi moral zlasti uporabiti svoja pooblastila za konverzijo za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v obsegu, ki je potreben za zagotovitev, da dokapitalizacija institucije v postopku reševanja zadostuje za kritje morebitnih izgub, ki bi lahko nastale zaradi obveznosti, ki lahko nastane zaradi malo verjetnega dogodka. Organ za reševanje bi moral pri ocenjevanju zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, skrbno upoštevati učinek potencialne izgube na institucijo v postopku reševanja na podlagi več dejavnikov, vključno z verjetnostjo, da se bo dogodek uresničil, časovnim okvirom za njegovo uresničitev in zneskom pogojne obveznosti.
- (31) V nekaterih okoliščinah lahko odbor po tem, ko enotni sklad za reševanje zagotovi prispevek v višini največ 5 % celotnih obveznosti institucije ali subjekta, vključno s kapitalom, uporabi dodatne vire financiranja za nadaljnjo podporo svojemu ukrepu za reševanje. Jasneje bi bilo treba določiti, v katerih okoliščinah lahko enotni sklad za reševanje zagotovi dodatno podporo, kadar so bile vse obveznosti s prednostno razvrstitvijo, nižjo od vlog, ki niso obvezno ali diskrecijsko izključene iz reševanja s sredstvi upnikov, v celoti odpisane ali konvertirane.
- (32) Uspešnost reševanja je odvisna od pravočasnega dostopa odbora do ustreznih informacij institucij in subjektov, ki spadajo v pristojnost odbora, ter javnih institucij

³⁷ Uredba Komisije (ES) št. 1126/2008 z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 320, 29.11.2008, str. 1).

in organov. V tem okviru bi moral imeti odbor možnost dostopa do statističnih informacij, ki jih je ECB zbrala v funkciji centralne banke poleg informacij, ki so na voljo ECB kot nadzorniku v okviru Uredbe (EU) št. 1024/2013. V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2533/98³⁸ bi moral odbor zagotoviti fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij ter zahtevati dovoljenje ECB za nadaljnji prenos, ki bi lahko bil potreben za izvajanje nalog odbora. Ker so lahko za izvedbo ocene javnega interesa potrebne informacije v zvezi s številom strank, za katere je institucija ali subjekt edini ali glavni bančni partner in ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi, vzpostavljeni na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta³⁹, bi moral imeti odbor možnost, da te informacije prejme za vsak primer posebej. Določiti bi bilo treba tudi točen časovni okvir posrednega dostopa odbora do informacij. Zlasti kadar so ustrezne informacije na voljo instituciji ali organu, ki mora sodelovati z odborom, kadar odbor zahteva informacije, bi morala taka institucija ali organ te informacije zagotoviti odboru. Če informacije takrat niso na voljo, ne glede na razlog za to nerazpoložljivost, bi moral imeti odbor možnost, da te informacije pridobi od fizične ali pravne osebe, ki ima te informacije, prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je o tem obvestil navedene nacionalne organe za reševanje. Odbor bi moral imeti tudi možnost, da določi postopek in obliko, v kateri bi moral prejemati informacije od finančnih subjektov, vključno z virtualnimi podatkovnimi sobami, da se zagotovi, da te informacije najbolj ustrezajo njegovim potrebam. Poleg tega bi morale za zagotovitev najširšega možnega sodelovanja z vsemi subjekti, ki bi lahko hranili podatke, pomembne za odbor in potrebne za opravljanje nalog, ki so nanj prenesene, ter da bi se izognili podvajanju zahtev, naslovljenih na institucije in subjekte, javne institucije in organi, s katerimi bi moral imeti odbor možnost sodelovati, preverjati razpoložljivost informacij in si izmenjevati informacije, vključevati članice Evropskega sistema centralnih bank, ustrezne sisteme jamstva za vloge, Evropski odbor za sistemska tveganja, evropske nadzorne organe in evropski mehanizem za stabilnost. In končno, za zagotovitev pravočasnega posredovanja finančnih ureditev, po potrebi sklenjenih za enotni sklad za reševanje, bi moral odbor o tem obvestiti Komisijo in ECB takoj, ko meni, da bi bilo morda treba aktivirati takšne finančne ureditve ter Komisiji in ECB zagotoviti vse informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog v zvezi s takšnimi finančnimi ureditvami.

- (33) Člen 86(1) Direktive 2014/59/EU določa, da se običajni insolvenčni postopki v zvezi z institucijami in subjekti, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive, ne morejo začeti brez pobude organa za reševanje in da se lahko odločitev, s katero se za institucijo ali subjekt uvedejo običajni insolvenčni postopki, sprejme le s soglasjem organa za reševanje. Ta določba se ne odraža v Uredbi (EU) št. 806/2014. V skladu z delitvijo nalog, določeno v Uredbi (EU) št. 806/2014, bi se morali nacionalni organi za reševanje posvetovati z odborom, preden ukrepajo v skladu s členom 86(1) Direktive 2014/59/EU za institucije in subjekte, ki so pod neposredno odgovornostjo odbora.
- (34) Merila za izbor za mesto podpredsednika odbora so enaka kot merila za izbor predsednika in drugih polnopravnih članov odbora. Zato je primerno, da se tudi

³⁸ Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 8).

³⁹ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

podpredsedniku odbora zagotovijo enake glasovalne pravice, kot jih imajo predsednik in polnopravni člani odbora.

- (35) Za zagotovitev institucionalne kontinuitete in kopičenja institucionalnega strokovnega znanja bi bilo treba predsedniku, podpredsedniku in drugim polnopravnim članom odbora omogočiti, da na svojih položajih opravijo dva zaporedna mandata. Zato bi morale biti mogoče podaljšati njihov mandat za obdobje petih let, in sicer na podlagi ocene Komisije o opravljanju njihovih nalog v prvem mandatu.
- (36) Da bi lahko odbor na plenarni seji predhodno ocenil predhodni osnutek proračuna, preden predsednik predstavi svoj končni osnutek, bi bilo treba podaljšati obdobje, v katerem lahko predsednik predloži začetni predlog letnega proračuna odbora.
- (37) Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev enotnega sklada za reševanje iz člena 69(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 se lahko njegova razpoložljiva finančna sredstva nekoliko znižajo pod ciljno raven, zlasti zaradi povečanja kritih vlog. Znesek predhodnih prispevkov, ki se bodo verjetno zahtevali v teh okoliščinah, bo torej verjetno majhen. Zato je mogoče, da znesek teh predhodnih prispevkov v nekaterih letih ne bo več sorazmeren s stroški pobiranja teh prispevkov. Odbor bi zato moral imeti možnost, da pobiranje predhodnih prispevkov odloži za eno ali več let, dokler znesek, ki ga je treba pobrati, ne doseže zneska, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog bistveno ne vpliva na zmožnost odbora, da uporabi enotni sklad za reševanje.
- (38) Nepreklicne zaveze za plačilo so ena od sestavin razpoložljivih finančnih sredstev enotnega sklada za reševanje. Zato je treba določiti okoliščine, v katerih se lahko te zaveze za plačilo zahtevajo, in postopek, ki se uporablja ob prenehanju zavez v primeru, da za institucijo ali subjekt ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v enotni sklad za reševanje. Poleg tega bi moral za zagotovitev večje preglednosti in gotovosti v zvezi z deležem nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku predhodnih prispevkov, ki jih je treba zbrati, odbor tak delež določiti vsako leto ob upoštevanju veljavnih omejitev.
- (39) Najvišji letni znesek izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje, ki se lahko zahtevajo, je trenutno omejen na trikratni znesek predhodnih prispevkov. Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev iz člena 69(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 bodo taki predhodni prispevki v okoliščinah, ki niso povezane z uporabo enotnega sklada za reševanje, odvisni le od sprememb ravni kritih vlog in bodo zato verjetno postali majhni. Določitev najvišjega zneska izrednih naknadnih prispevkov na podlagi predhodnih prispevkov bi lahko imela za posledico drastično omejitev zmožnosti enotnega sklada za reševanje za zbiranje naknadnih prispevkov, s čimer bi se zmanjšala njegova zmožnost ukrepanja. Da bi se temu izognili, bi bilo treba določiti drugačno omejitev, najvišji znesek izrednih naknadnih prispevkov, ki se lahko zahtevajo, pa bi bilo treba določiti na tri osmine ciljne ravni sklada.
- (40) Enotni sklad za reševanje se lahko uporabi za podporo uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, pri čemer se niz sredstev, pravic in obveznosti institucije v postopku reševanja prenese na prejemnika. V tem primeru ima lahko odbor terjatev do preostalega dela institucije ali subjekta pri poznejšem prenehanju po običajnih insolvenčnih postopkih. To se lahko zgodi, kadar se enotni sklad za reševanje uporabi v povezavi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki, tudi v obliki jamstev za sredstva in obveznosti ali kritja razlike med prenesenimi sredstvi in obveznostmi. Za zagotovitev, da delničarji in upniki, ki ostanejo v preostalem delu institucije ali subjekta, dejansko krijejo izgube institucije v postopku reševanja in

izboljšajo možnost, da se v primeru insolventnosti poplača odbor, bi morale biti te terjatve odbora do preostalega dela institucije ali subjekta in terjatve, ki izhajajo iz razumnih, ustrezno nastalih stroškov odbora, v primeru insolventnosti razvrščene enako prednostno kot terjatve nacionalnih shem za financiranje reševanja v vsaki sodelujoči državi članici, ki bi morale biti prednostno razvrščene višje od vlog in sistemov jamstva za vloge. Ker je namen nadomestil, izplačanih delničarjem in upnikom iz enotnega sklada za reševanje zaradi kršitev načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, zagotoviti nadomestilo za posledice ukrepa za reševanje, ta nadomestila ne bi smela povzročiti terjatev odbora.

- (41) Ker so nekatere določbe Uredbe (EU) št. 806/2014 o vlogi, ki jo lahko imajo sistemi jamstva za vloge pri reševanju, podobne tistim iz Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba spremembe navedenih določb Direktive 2014/59/EU v [Urad za publikacije: vstaviti številko direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU] ponoviti v Uredbi (EU) št. 806/2014.
- (42) Preglednost je ključna za zagotavljanje celovitosti trgov, tržne discipline in zaščite vlagateljev. Za zagotovitev, da lahko odbor spodbuja prizadevanja za večjo preglednost in pri njih sodeluje, bi mu moralo biti dovoljeno, da razkrije informacije, ki izhajajo iz njegovih lastnih analiz, ocen in ugotovitev, vključno z ocenami rešljivosti, kadar tako razkritje ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in kadar obstaja prevladujoč javni interes za razkritje.
- (43) Zato bi bilo treba Uredbo (EU) št. 806/2014 ustrezno spremeniti.
- (44) Za zagotovitev skladnosti bi bilo treba spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014, ki so podobne spremembam Direktive 2014/59/EU v ... [Urad za publikacije: vstaviti številko direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU], uporabljati od istega datuma, kot je datum za prenos ... [Urad za publikacije: vstaviti številko direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU], ki je... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. Vendar ni razloga za odložitev uporabe tistih sprememb Uredbe (EU) št. 806/2014, ki se nanašajo izključno na delovanje enotnega mehanizma za reševanje. Te spremembe bi se morale zato uporabljati od ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 1 mesec od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].
- (45) Ker ciljev te uredbe, in sicer povečanja učinkovitosti in uspešnosti okvira za sanacijo in reševanje institucij in subjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi tveganj, ki jih lahko pomenijo različni nacionalni pristopi za integriteto enotnega trga, temveč se lahko s spremembo pravil, ki so že določena na ravni Unije, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014

Uredba (EU) št. 806/2014 se spremeni:

- (1) člen 3(1) se spremeni:
 - (a) točka 24a se nadomesti z naslednjim:

„(24a) ‚subjekt v postopku reševanja‘ pomeni pravno osebo s sedežem v sodelujoči državi članici, ki jo je odbor ali nacionalni organ za reševanje v skladu s členom 8 te uredbe opredelil kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje;“;

- (b) vstavita se naslednji točki 24d in 24e:

„(24d) ‚GSPI zunaj EU‘ pomeni GSPI zunaj EU, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 134, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(24e) ‚subjekt, ki je GSPI‘ pomeni subjekt, ki je GSPI, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 136, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

- (c) točka 49 se nadomesti z naslednjim:

„(49) ‚obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,‘ pomeni obveznosti, vključno s tistimi, ki povzročijo oblikovanje računovodskih rezervacij, in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala subjekta iz člena 2 in ki niso izključene iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 27(3);“;

- (2) v členu 4 se vstavi naslednji odstavek 1a:

„1a. Države članice čim prej obvestijo odbor o svoji zahtevi za vzpostavitev tesnega sodelovanja z ECB v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1024/2013.

Po uradnem obvestilu v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in pred vzpostavitvijo tesnega sodelovanja države članice zagotovijo vse informacije o subjektih in skupinah s sedežem na njihovem ozemlju, ki jih odbor lahko zahteva za pripravo na naloge, ki so nanj prenesene s to uredbo in sporazumom.“;

- (3) člen 7 se spremeni:

- (a) v odstavku 3, četrti pododstavek, se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Nacionalni organi za reševanje pri opravljanju nalog iz tega odstavka uporabljajo ustrezne določbe iz te uredbe. Vsa sklicevanja na odbor v členu 5(2), členu 6(5), členu 8(6), (8), (12) in (13), členu 10(1) do (10), členu 10a, členih 11 do 14, členu 15(1), (2) in (3), členu 16, členu 18(1), (1a), (2) in (6), členu 20, členu 21(1) do (7), členu 21(8), drugi pododstavek, členu 21(9) in (10), členu 22(1), (3) in (6), členih 23 in 24, členu 25(3), členu 27(1) do (15), členu 27(16), drugi pododstavek, drugi stavek, tretji pododstavek in četrti pododstavek, prvi, tretji in četrti stavek, ter členu 32, se razumejo kot sklicevanja na nacionalne organe za reševanje v zvezi s skupinami in subjekti iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

- (b) odstavek 5 se spremeni:

- (i) besedilo „člen 12(2)“ se nadomesti z besedilom „člen 12(3)“;

- (ii) doda se naslednji pododstavek:

„Po začetku veljavnosti uradnega obvestila iz prvega pododstavka se lahko sodelujoče države članice odločijo, da se odgovornost za izvajanje nalog, povezanih s subjekti in skupinami s sedežem na njihovem ozemlju, razen nalog iz odstavka 2, vrne nacionalnim organom za reševanje, pri čemer se prvi pododstavek v tem primeru ne uporablja več.“

Države članice, ki nameravajo uporabiti to možnost, o tem uradno obvestijo odbor in Komisijo. To uradno obvestilo začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.“;

(4) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Odbor lahko nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila iz člena 10(8) Direktive 2014/59/EU. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodilo odbora v skladu s členom 29 te uredbe.“;

(b) v odstavku 10 se doda naslednji pododstavek:

„Odbor lahko pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s podrejenimi družbami iz prvega pododstavka, točka (b), ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabi poenostavljen pristop, če tak pristop ne bi negativno vplival na rešljivost skupine, ob upoštevanju velikosti podrejene družbe, njenega profila tveganja, odsotnosti kritičnih funkcij in strategije reševanja skupine.“;

(c) doda se naslednji odstavek 14:

„14. Odbor ne sprejme načrtov reševanja za subjekte in skupine iz odstavka 1, kadar se uporablja člen 22(5) ali kadar subjekt ali skupina preneha v skladu z veljavnim nacionalnim pravom v skladu s členom 32b Direktive 2014/59/EU.“;

(5) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 4, četrti pododstavek, se besedi „prvega pododstavka“ nadomestita z besedama „tretjega pododstavka“;

(b) v odstavku 7 se besedilo „naslovljeno na institucijo ali nadrejeno družbo“ nadomesti z besedilom „naslovljeno na subjekt ali nadrejeno družbo“, besedilo „vpliv na poslovni model institucije“ pa se nadomesti z besedilom „vpliv na poslovni model subjekta ali skupine“;

(c) odstavek 10 se spremeni:

(i) v drugem pododstavku se pojavitvi besede „institucija“ nadomestita z besedama „zadevni subjekt“ v ustreznem sklonu in številu;

(ii) v tretjem pododstavku se beseda „institucijo“ nadomesti z besedo „subjekt“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Če ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt, učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo ovire za rešljivost, odbor sprejme odločitev po posvetovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom in po potrebi z imenovanim makrobonitetnim organom. V tej odločitvi je navedeno, da predlagani ukrepi učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo ovire za rešljivost, nacionalnim organom za reševanje pa je naročeno, naj od institucije, nadrejene družbe ali katere koli podrejene družbe zadevne skupine zahtevajo, da izvede predlagane ukrepe.“;

(6) člen 10a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar je subjekt v položaju, da zahtevo po skupnem blažilniku izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz člena 141a(1), točke (a), (b) in (c), Direktive 2013/36/EU, vendar je ne izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe, kadar je izračunana v skladu s členom 12a(2), točka (a), te uredbe, ima odbor pooblastilo v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, da nacionalnemu organu za reševanje naroči, naj subjektu prepove razdelitev zneska, večjega od maksimalnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (M-MDA), izračunanega v skladu z odstavkom 4 tega člena, in sicer tako, da:“;

- (b) doda se naslednji odstavek 7:

„7. Kadar za subjekt ne velja zahteva po skupnem blažilniku na isti podlagi kot je tista, na kateri mora subjekt izpolnjevati zahteve iz členov 12d in 12e, odbor uporabi odstavke 1 do 6 tega člena na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/1118*. Uporablja se člen 128, četrti odstavek, Direktive 2013/36/EU.

Odbor v odločitev o določitvi zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe vključi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku iz prvega pododstavka. Subjekt javno objavi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku skupaj z informacijami iz člena 45i(3) Direktive 2014/59/EU.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 z dne 26. marca 2021 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive (UL L 241, 8.7.2021, str. 1).“;

- (7) v členu 12 se doda naslednji odstavek 8:

„8. Odbor je odgovoren za izdajo dovoljenj iz členov 77(2) in 78a Uredbe (EU) št. 575/2013 subjektom iz odstavka 1 tega člena. Odbor naslovi svojo odločitev na zadevni subjekt.“;

- (8) v členu 12a se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Odbor in nacionalni organi za reševanje zagotovijo, da subjekti iz člena 12(1) in (3) vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar to zahteva in kot jih določi odbor v skladu s tem členom in členi 12b do 12i.“;

- (9) člen 12c se spremeni:

- (a) v odstavkih 4 in 5 se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;
- (b) v odstavku 7, uvodno besedilo, se besedi „odstavka 3“ nadomestita z besedama „odstavka 4“, beseda „GSPI“ pa se nadomesti z besedami „subjektov, ki so GSPI“;
- (c) odstavek 8 se spremeni:

- (i) v prvem pododstavku se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;
- (ii) v drugem pododstavku, točka (c), se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekt, ki je GSPI“;
- (d) doda se naslednji odstavek 10:
 „10. Odbor lahko subjektom v postopku reševanja dovoli, da izpolnijo zahteve iz odstavkov 4, 5 in 7 z uporabo kapitala ali obveznosti iz odstavkov 1 in 3, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) za subjekte, ki so GSPI, ali subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 12d(4) ali (5), odbor ni zmanjšal zahteve iz odstavka 4 tega člena v skladu s prvim pododstavkom navedenega odstavka;
 - (b) obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ki ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72b(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje iz člena 72b(4), točke (b) do (e), navedene uredbe.“;
- (10) v členu 12d, odstavek 3, osmi pododstavek, in odstavek 6, osmi pododstavek, se besede „ključne ekonomske funkcije“ nadomestijo z besedama „kritične funkcije“;
- (11) vstavi se naslednji člen 12da:

„Člen 12da

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za strategije s prenosom, ki vodijo do izstopa s trga

1. Odbor pri uporabi člena 12d za subjekt v postopku reševanja, katerega prednostna strategija reševanja predvideva predvsem uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije in njegov izstop s trga, znesek za dokapitalizacijo iz člena 12d(3) določi sorazmerno na podlagi naslednjih meril, kot je ustrezno:

- (a) velikost, poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter globina trga, na katerem deluje subjekt v postopku reševanja;
- (b) delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti, ki se prenesejo na prejemnika, kot so opredeljeni v načrtu reševanja, ob upoštevanju:
 - (i) glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij subjekta v postopku reševanja;
 - (ii) obveznosti, izključenih iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 27(3);
 - (iii) zaščitnih ukrepov iz členov 73 do 80 Direktive 2014/59/EU;
- (c) pričakovana vrednost in tržljivost delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti subjekta v postopku reševanja iz točke (b), ob upoštevanju:
 - (i) vseh bistvenih ovir za rešljivost, ki jih je ugotovil organ za reševanje in so neposredno povezane z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije;
 - (ii) izgub, ki izhajajo iz sredstev, pravic ali obveznosti, ki ostanejo v preostalem delu institucije;

- (d) ali prednostna strategija reševanja predvideva prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt v postopku reševanja, ali vseh ali dela sredstev, pravic in obveznosti subjekta v postopku reševanja;
 - (e) ali prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta izločitve sredstev.
2. Kadar načrt reševanja določa, da subjekt preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki ali drugimi enakovrednimi nacionalnimi postopki, in predvideva uporabo sistema jamstva za vloge v skladu s členom 11(5) Direktive 2014/49/EU, odbor pri izvajanju ocene iz člena 12d(2a), drugi pododstavek, te uredbe upošteva tudi odstavek 1 tega člena.
3. Zaradi uporabe odstavka 1 znesek ne sme biti višji od zneska, ki izhaja iz uporabe člena 12d(3).“;
- (12) v členu 12e(1) se besede „GSPI ali del GSPI“ nadomestijo z besedami „subjekt, ki je GSPI“;
- (13) člen 12g se spremeni:
- (a) odstavek 1 se spremeni:
 - (i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Odbor lahko po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabil za subjekt iz člena 2, točka (b), in za finančno institucijo iz člena 2, točka (c), ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja.“;
 - (ii) v tretjem pododstavku se besedi „prvega pododstavka“ nadomestita z besedilom „drugega in tretjega pododstavka“;
 - (b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Kadar podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejena družba v Uniji in njene podrejene institucije v skladu z globalno strategijo reševanja niso subjekti v postopku reševanja in se člani evropskega kolegija za reševanje, kadar je ustanovljen v skladu s členom 89 Direktive 2014/59/EU, strinjajo s to strategijo, podrejene družbe s sedežem v Uniji ali, na konsolidirani podlagi, nadrejena družba v Uniji izpolnijo zahtevo iz člena 12a(1) tako, da izdajo instrumente iz odstavka 2, točki (a) in (b), tega člena, komur koli od naslednjih:

 - (a) njihovi končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;
 - (b) podrejenim družbam te končne nadrejene družbe, ki imajo sedež v isti tretji državi;
 - (c) drugim subjektom pod pogojem iz odstavka 2, točki (a)(i) in (b)(ii), tega člena.“;
- (14) člen 12k se spremeni:
- (a) v odstavku 1, prvi pododstavek, se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

“Z odstopanjem od člena 12a(1) odbor določi ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti izpolnijo zahteve iz člena 12f ali člena 12g ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno.“;

- (b) v odstavku 3, točka (a), se besedilo „odbor ali nacionalni organ za reševanje“ nadomesti z besedo „odbor“;
 - (c) v odstavku 4 se beseda „GSPI“ nadomesti z besedilom „GSPI ali GSPI zunaj EU“;
 - (d) v odstavkih 5 in 6 se besedilo „odbor in nacionalni organi za reševanje“ nadomesti z besedo „odbor“;
- (15) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. ECB lahko uporabi ukrepe za zgodnje posredovanje, če subjekt iz člena 7(2)(a) izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

- (a) subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 102 Direktive 2013/36/EU ali člena 16(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013 in velja eno od naslednjega:
 - (i) subjekt ni sprejel popravnih ukrepov, ki jih zahteva ECB, vključno z ukrepi iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 ali člena 49 Direktive (EU) 2019/2034;
 - (ii) ECB meni, da popravni ukrepi, razen ukrepov za zgodnje posredovanje, ne zadostujejo za odpravo težav, med drugim zaradi hitrega in znatnega poslabšanja finančnega položaja subjekta;
- (b) subjekt v 12 mesecih po oceni ECB krši ali bo verjetno kršil zahteve iz naslova II Direktive 2014/65/EU, iz členov 3 do 7, 14 do 17 ali 24, 25 in 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 ali iz člena 12f ali 12g te uredbe.

ECB lahko določi, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (a)(ii), izpolnjen, ne da bi predhodno sprejela druge popravne ukrepe, vključno z izvajanjem pooblastil iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013.

2. Za namene odstavka 1 ukrepi za zgodnje posredovanje vključujejo naslednje:

- (a) zahtevo, da upravljalni organ subjekta stori eno od naslednjega:
 - (i) izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz načrta sanacije;
 - (ii) posodobi načrt sanacije v skladu s členom 5(2) Direktive 2014/59/EU, kadar se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk iz prvotnega načrta sanacije, in v določenem časovnem okviru izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz posodobljenega načrta sanacije;
- (b) zahtevo, da upravljalni organ subjekta skliče skupščino delničarjev subjekta ali da delničarji to storijo sami, če upravljalni organ te zahteve ne izpolni, v obeh primerih pa, da se določi dnevni red in zahteva, da delničarji preučijo sprejetje nekaterih odločitev;
- (c) zahtevo, da upravljalni organ subjekta pripravi načrt, po potrebi v skladu z načrtom sanacije, za pogajanja o prestrukturiranju dolga z nekaterimi ali vsemi njegovimi upniki;
- (d) zahtevo po spremembi pravne strukture institucije;

(e) zahtevo po odstranitvi ali zamenjavi celotnega višjega vodstva ali upravljalnega organa subjekta ali njegovih posameznih članov v skladu s členom 13a;

(f) imenovanje enega ali več začasnih upraviteljev subjekta v skladu s členom 13b.

3. ECB izbere ustrezne ukrepe za zgodnje posredovanje na podlagi tega, kar je sorazmerno z zastavljenimi cilji, pri čemer med drugim upošteva resnost kršitve ali verjetne kršitve in hitrost poslabšanja finančnega položaja subjekta.

4. ECB za vsak ukrep iz odstavka 2 določi rok, ki je primeren za izvedbo tega ukrepa in ki ECB omogoča, da oceni njegovo učinkovitost.

5. Kadar skupina vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah in v nesodelujočih državah članicah, ECB zastopa pristojne nacionalne organe iz sodelujočih držav članic pri posvetovanju in sodelovanju z nesodelujočimi državami članicami v skladu s členom 30 Direktive 2014/59/EU.

Kadar skupina zajema subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah ter podrejene družbe s sedežem v nesodelujočih državah članicah ali pomembne podružnice, ki se nahajajo v nesodelujočih državah članicah, ECB pristojnim organom ali organom za reševanje v nesodelujočih državah članicah sporoči vse odločitve ali ukrepe iz členov 13 do 13c, ki zadevajo skupino, kot je ustrezno.“;

(16) vstavijo se naslednji členi 13a, 13b in 13c:

„Člen 13a

Zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa

Za namene člena 13(2), točka (e), se novo višje vodstvo ali upravljalni organ ali posamezni člani teh organov imenujejo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, odobri pa jih ECB.

Člen 13b

Začasni upravitelj

1. Za namene člena 13(2), točka (f), lahko ECB na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine, imenuje katerega koli začasnega upravitelja, da stori eno od naslednjega:

(a) začasno nadomesti upravljalni organ subjekta;

(b) začasno sodeluje z upravljalnim organom subjekta.

ECB svojo izbiro v skladu s točko (a) ali (b) navede ob imenovanju začasnega upravitelja.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), ECB ob imenovanju začasnega upravitelja poleg tega določi vlogo, pristojnosti in pooblastila tega začasnega upravitelja ter zahteve za upravljalni organ subjekta o posvetovanju z začasnim upraviteljem ali pridobitvi njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov.

ECB javno objavi imenovanje vsakega začasnega upravitelja, razen če ta ni pooblaščen za zastopanje subjekta.

Začasni upravitelj izpolnjuje zahteve iz člena 91(1), (2) in (3) Direktive 2013/36/EU. Ocena ECB o tem, ali začasni upravitelj izpolnjuje navedene zahteve, je sestavni del odločitve o imenovanju tega začasnega upravitelja.

2. ECB ob imenovanju začasnega upravitelja določi njegova pooblastila, ki so sorazmerna glede na okoliščine. Ta pooblastila lahko vključujejo nekatera ali vsa pooblastila upravljalnega organa subjekta v skladu s statutom subjekta in nacionalnim pravom, vključno s pooblastilom za izvajanje nekaterih ali vseh upravnih nalog upravljalnega organa subjekta. Pooblastila začasnega upravitelja v zvezi s subjektom so skladna z veljavnim pravom gospodarskih družb.

3. ECB ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli njegovo vlogo in naloge. Taka vloga in naloge lahko vključujejo vse naslednje:

- (a) ugotavljanje finančnega položaja subjekta;
- (b) upravljanje poslovanja ali dela poslovanja subjekta z namenom ohranjanja ali obnovitve njegovega finančnega položaja;
- (c) sprejetje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja poslov subjekta.

ECB ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli morebitne omejitve njegove vloge in nalog.

4. ECB ima izključno pristojnost za imenovanje in odpoklic katerega koli začasnega upravitelja. ECB lahko začasnega upravitelja odpokliče kadar koli in iz katerega koli razloga. ECB lahko ob upoštevanju tega člena kadar koli spremeni pogoje imenovanja začasnega upravitelja.

5. ECB lahko zahteva, da je treba za nekatera dejanja začasnega upravitelja pridobiti predhodno privolitve ECB. ECB te zahteve opredeli ob imenovanju začasnega upravitelja ali ob vsakršni spremembi pogojev njegovega imenovanja.

V vsakem primeru lahko začasni upravitelj pooblastilo za sklic generalne skupščine delničarjev subjekta in določitev njenega dnevnega reda uporabi le ob predhodni privolitvi ECB.

6. Začasni upravitelj na zahtevo ECB v časovnih presledkih, ki jih določi ECB, v vsakem primeru pa na koncu svojega mandata pripravi poročila o finančnem položaju subjekta ter ukrepih, ki jih je izvedel v okviru izpolnjevanja svojih nalog.

7. Začasni upravitelj je imenovan za največ eno leto. To obdobje se lahko izjemoma podaljša, če so pogoji za imenovanje začasnega upravitelja še naprej izpolnjeni. ECB določi te pogoje in delničarjem utemelji vsako podaljšanje imenovanja začasnega upravitelja.

8. Ob upoštevanju tega člena imenovanje začasnega upravitelja ne posega v pravice delničarjev, določene v pravu gospodarskih družb na ravni Unije ali na nacionalni ravni.

9. Začasni upravitelj, imenovan v skladu z odstavki 1 do 8 tega člena, ne velja za direktorja v senci ali dejanskega direktorja na podlagi nacionalnega prava.

Priprave na reševanje

1. Za subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, ECB ali pristojni nacionalni organi odbor brez odlašanja uradno obvestijo o vsem naslednjem:

- (a) katerem koli ukrepu iz člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 ali člena 104(1) Direktive 2013/36/EU, ki ga zahtevajo od subjekta ali skupine;
- (b) kadar nadzorna dejavnost pokaže, da so v zvezi s subjektom ali skupino izpolnjeni pogoji iz člena 13(1) te uredbe ali člena 27(1) Direktive 2014/59/EU, oceni, da so ti pogoji izpolnjeni, ne glede na kakršen koli ukrep za zgodnje posredovanje;
- (c) uporabi katerega koli od ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 13 te uredbe ali člena 27 Direktive 2014/59/EU.

Odbor Komisijo uradno obvesti o uradnem obvestilu, ki ga je prejel v skladu s prvim pododstavkom.

ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v sodelovanju z odborom pozorno spremlja položaj subjektov in skupin iz prvega pododstavka in njihovo spoštovanje ukrepov iz prvega pododstavka, točka (a), katerih namen je obravnavati poslabšanje položaja teh subjektov in skupin, ter ukrepov za zgodnje posredovanje iz prvega pododstavka, točka (c).

2. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ čim prej uradno obvesti odbor, če meni, da obstaja pomembno tveganje, da bo v zvezi s subjektom iz člena 7(2) ali subjektom iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) veljala ena ali več okoliščin iz člena 18(4), če so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb. Uradno obvestilo vsebuje:

- (a) razloge za uradno obvestilo;
- (b) pregled ukrepov, ki bi preprečili propad subjekta v razumnem roku, njihov pričakovani učinek na subjekt, kar zadeva okoliščine iz člena 18(4), in pričakovani časovni okvir za izvajanje teh ukrepov.

Odbor po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni, kaj je razumen časovni okvir za namene ocene pogoja iz člena 18(1), točka (b), ob upoštevanju hitrosti poslabšanja razmer v subjektu, potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja in vseh drugih ustreznih dejavnikov. Odbor to oceno čim prej sporoči ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.

Po uradnem obvestilu iz prvega pododstavka ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ in odbor v tesnem sodelovanju spremljata položaj subjekta, izvajanje vseh zadevnih ukrepov v pričakovanem časovnem okviru in vse druge pomembne dogodke. V ta namen se odbor in ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ redno srečujeta, pri čemer pogostost srečanj določi odbor glede na okoliščine primera. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ in odbor drug drugemu brez odlašanja zagotovita vse ustrezne informacije.

Odbor Komisijo uradno obvesti o vseh informacijah, ki jih je prejel v skladu s prvim pododstavkom.

3. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odboru predloži vse informacije, ki jih zahteva odbor in so potrebne za vse naslednje:

- (a) posodabljanje načrta reševanja in pripravo na morebitno reševanje subjekta iz člena 7(2) ali subjekta iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb;
- (b) izvedbo vrednotenja iz člena 20(1) do (15).

Kadar take informacije ECB ali pristojnim nacionalnim organom še niso na voljo, odbor in ECB ter taki pristojni nacionalni organi sodelujejo in se usklajujejo, da bi pridobili te informacije. V ta namen so ECB in pristojni nacionalni organi pooblaščen, da od subjekta zahtevajo, da zagotovi take informacije, tudi z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, in da te informacije predložijo odboru.

4. Odbor je pooblaščen, da subjekt iz člena 7(2) ali subjekt iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) trži potencialnim kupcem ali sklene dogovore za tako trženje, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, ali od subjekta zahteva, da to stori, za naslednje namene:

- (a) priprava na reševanje navedenega subjekta pod pogoji iz člena 39(2) Direktive 2014/59/EU in v skladu z zahtevami glede varovanja poslovne skrivnosti iz člena 88 te uredbe;
- (b) prispevanje k oceni odbora o pogoju iz člena 18(1), točka (b), te uredbe.

5. Za namene iz odstavka 4 je odbor pooblaščen, da:

- (a) od zadevnega subjekta zahteva, naj vzpostavi digitalno platformo za izmenjavo informacij, potrebnih za trženje tega subjekta, s potencialnimi kupci ali svetovalci in cenilci, ki jih zaposli odbor;
- (b) od zadevnega nacionalnega organa za reševanje zahteva, da pripravi osnutek predhodne sheme za reševanje za zadevni subjekt.

6. Ugotovitev, da so pogoji iz člena 13(1) te uredbe ali člena 27(1) Direktive 2014/59/EU izpolnjeni, in predhodno sprejetje ukrepov za zgodnje posredovanje nista nujna pogoja, da se odbor lahko priprav na reševanje subjekta ali izvaja pooblastila iz odstavkov 4 in 5 tega člena.

7. Odbor brez odlašanja obvesti Komisijo, ECB, zadevne pristojne nacionalne organe in zadevne nacionalne organe za reševanje o vsakem ukrepu, sprejetem na podlagi odstavkov 4 in 5.

8. ECB, pristojni nacionalni organi, odbor in zadevni nacionalni organi za reševanje tesno sodelujejo:

- (a) pri odločanju o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (a), katerih namen je obravnavanje poslabšanja položaja subjekta in skupine, ter ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c);
- (b) pri odločanju o sprejetju katerega koli ukrepa iz odstavkov 4 in 5;
- (c) med izvajanjem ukrepov iz točk (a) in (b) tega pododstavka.

ECB, pristojni nacionalni organi, odbor in zadevni organi za reševanje zagotovijo, da so ti ukrepi dosledni, usklajeni in učinkoviti.“;

- (17) v členu 14(2) se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim:

„(c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se zagotavlja iz proračuna države članice;

(d) zaščititi vlagatelje ob hkratnem čim večjem zmanjšanju izgub za sisteme jamstva za vloge in zaščititi investitorje, ki jih zajema Direktiva 97/9/ES;“;

(18) v členu 16 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo iz člena 2, točka (b), kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 18(1).

Za te namene se šteje, da nadrejena družba iz člena 2, točka (b), propada ali bo verjetno propadla, v naslednjih okoliščinah:

- (a) nadrejena družba izpolnjuje enega ali več pogojev iz člena 18(4), točka (b), (c) ali (d);
- (b) nadrejena družba pomembno krši ali obstajajo objektivni elementi, ki kažejo, da bo nadrejena družba v bližnji prihodnosti pomembno kršila veljavne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz nacionalnih določb za prenos Direktive 2013/36/EU.“;

(19) člen 18 se spremeni:

(a) odstavki 1, 1a, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Odbor sprejme shemo za reševanje v skladu z odstavkom 6 v zvezi s subjekti iz člena 7(2) ter subjekti iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo ugotovi, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) subjekt propada ali bo verjetno propadel;
- (b) ob upoštevanju časovnega okvira, potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli alternativni ukrep zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IJS, nadzorni ukrep, ukrepi za zgodnje posredovanje oziroma odpis ali konverzija ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 21(1), izvedeni v zvezi s subjektom, preprečili propad subjekta v razumnem obdobju;
- (c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa v skladu z odstavkom 5.

Oceno pogoja iz prvega pododstavka, točka (a), opravi ECB za subjekte iz člena 7(2), točka (a), ali zadevni pristojni nacionalni organ za subjekte iz člena 7(2), točka (b), člena 7(3), drugi pododstavek, člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) po posvetovanju z odborom. Odbor lahko na izvršni seji to oceno opravi šele po tem, ko je obvestil ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ o svoji nameri opraviti tako oceno, in samo, če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v treh dneh po prejemu te informacije ne opravi sam take ocene. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odboru brez odlašanja predloži vse relevantne informacije, ki jih odbor zahteva za utemeljitev svoje ocene, preden ali potem, ko ga odbor obvesti o svoji nameri, da bo opravil oceno pogoja iz prvega pododstavka, točka (a).

Kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ oceni, da je v zvezi s subjektom ali skupino iz prvega pododstavka izpolnjen pogoj iz prvega pododstavka, točka (a), to oceno brez odlašanja sporoči Komisiji in odboru.

Odbor na izvršni seji in v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni, ali je pogoj iz prvega pododstavka, točka (b), izpolnjen. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ brez odlašanja odboru predloži vse relevantne informacije, ki jih odbor zahteva za utemeljitev svoje ocene. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ lahko odbor tudi obvesti, da meni, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (b), izpolnjen.

1a. Odbor lahko sprejme shemo za reševanje v skladu z odstavkom 1 zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, kadar centralni organ in vse kreditne institucije, ki so stalno povezane z njim, ali skupina v postopku reševanja, ki ji pripadajo, kot celota izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, prvi pododstavek.

2. Brez poseganja v primere, ko se je ECB odločila za neposredno izvajanje nadzorniških nalog v zvezi s kreditnimi institucijami v skladu s členom 6(5), točka (b), Uredbe (EU) št. 1024/2013, odbor v primeru prejema sporočila v skladu z odstavkom 1 v zvezi s subjektom ali skupino iz člena 7(3) svojo oceno iz odstavka 1, četrti pododstavek, brez odlašanja sporoči ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.

3. Predhodno sprejetje ukrepa v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1024/2013, členom 27 Direktive 2014/59/EU, členom 13 te uredbe ali členom 104 Direktive 2013/36/EU ni predpogoj za sprejetje ukrepa za reševanje.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) potrebna je izredna javnofinančna pomoč, razen kadar se taka pomoč odobri v eni od oblik iz člena 18a(1).“;

(ii) drugi in tretji pododstavek se črtata.

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za namene odstavka 1, točka (c), tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem institucije v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče učinkoviteje doseči.

Odbor pri izvajanju ocene iz prvega pododstavka na podlagi informacij, ki so mu na voljo v času te ocene, preuči in primerja vso izredno javnofinančno pomoč, za katero se lahko razumno pričakuje, da bo odobrena subjektu tako v primeru reševanja kot v primeru prenehanja v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.“;

(d) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija v 24 urah po tem, ko ji odbor pošlje shemo za reševanje, to shemo podpre ali ji nasprotuje glede diskrecijskih vidikov sheme za reševanje v primerih, ki niso zajeti v tretjem pododstavku tega odstavka, ali glede

predlagane uporabe državne pomoči ali pomoči iz sklada, ki se ne šteje za združljivo z notranjim trgov.“;

- (e) doda se naslednji odstavek 11:

„11. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, točki (a) in (b), lahko odbor nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila v skladu z nacionalnim pravom, s katerim se prenaša člen 33a Direktive 2014/59/EU, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodila odbora v skladu s členom 29.“;

- (20) vstavi se naslednji člen 18a:

„Člen 18a

Izredna javnofinančna pomoč

1. Subjektu iz člena 2 se lahko odobri izredna javnofinančna pomoč zunaj ukrepa za reševanje le v enem od naslednjih primerov in pod pogojem, da je izredna javnofinančna pomoč skladna s pogoji in zahtevami iz okvira Unije za državne pomoči:

- (a) kadar se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice ali ohranitev finančne stabilnosti izredna javnofinančna pomoč zagotovi kot:
 - (i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu s svojimi pogoji;
 - (ii) državno jamstvo za na novo izdane obveznosti;
 - (iii) pridobitev kapitalskih instrumentov, ki niso instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ali drugih kapitalskih instrumentov ali uporaba ukrepov za oslABLJENA sredstva po cenah, s trajanjem in pod pogoji, ki zadevni instituciji ali subjektu ne dajejo neupravičene prednosti, če ob odobritvi javne pomoči ne obstaja nobena okoliščina iz člena 18(4), točka (a), (b) ali (c), ali člena 21(1);
- (b) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki posredovanja sistema jamstva za vloge za ohranitev finančne trdnosti in dolgoročne sposobnosti uspešnega poslovanja kreditne institucije v skladu s pogoji iz členov 11a in 11b Direktive 2014/49/EU, če ne obstaja nobena od okoliščin iz člena 18(4);
- (c) kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki posredovanja sistema jamstva za vloge v okviru prenehanja institucije na podlagi člena 32b Direktive 2014/59/EU in v skladu s pogoji iz člena 11(5) Direktive 2014/49/EU;
- (d) kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, dodeljene v okviru prenehanja institucije ali subjekta v skladu s členom 32b Direktive 2014/59/EU, razen podpore, ki jo odobri sistem jamstva za vloge v skladu s členom 11(5) Direktive 2014/49/EU.

2. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a), izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) ukrepi so omejeni na solventne subjekte, kar potrdi ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ;
- (b) ukrepi so previdnostne in začasne narave ter temeljijo na vnaprej določeni izhodni strategiji, ki jo odobri ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ, vključno z jasno določenim datumom prenehanja ukrepov, datumom prodaje ali načrtom odplačevanja za katerega koli od predvidenih ukrepov;

- (c) ukrepi so sorazmerni za odpravo posledic resne motnje ali ohranitev finančne stabilnosti;
- (d) ukrepi se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvaril ali jih bo v bližnji prihodnosti verjetno ustvaril subjekt.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), se subjekt šteje za solventnega, če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ugotovi, da ni prišlo ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo prišlo do kršitve zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 104a Direktive 2013/36/EU, člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, člena 40 Direktive (EU) 2019/2034 ali ustreznih veljavnih zahtev v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), zadevni pristojni organ količinsko opredeli izgube, ki jih je subjekt ustvaril ali jih bo verjetno ustvaril. Ta količinska opredelitev temelji vsaj na bilanci stanja institucije, pod pogojem, da je bilanca stanja skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrdi neodvisni zunanji revizor, in, če so na voljo, na pregledih kakovosti sredstev, ki jih opravijo ECB, EBA ali nacionalni organi, ali po potrebi na inšpekcijskih pregledih na kraju samem, ki jih izvede ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ.

Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a)(iii), so omejeni na ukrepe, za katere je ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ocenil, da so potrebni za ohranitev solventnosti subjekta z odpravo njegovega kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v neugodnem scenariju stresnih testov na nacionalni ravni, ravni Unije ali ravni enotnega mehanizma nadzora ali v enakovrednih postopkih, ki jih izvede ECB, EBA ali nacionalni organi, kadar je to ustrezno, kar potrdi ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ.

Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a)(iii), se pridobitev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izjemoma dovoli, kadar je narava ugotovljenega primanjkljaja takšna, da pridobitev katerih koli drugih kapitalskih instrumentov zadevnemu subjektu ne bi omogočila, da bi odpravil svoj kapitalski primanjkljaj, ugotovljen v neugodnem scenariju v okviru zadevnega stresnega testa ali enakovrednega postopka. Znesek pridobljenih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne presega 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju zadevne institucije ali subjekta, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Če se kateri koli od podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a), ne odpokliče, odplača ali kako drugače preneha v skladu s pogoji izhodne strategije, določene v času odobritve takega ukrepa, ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ sklene, da je pogoj iz člena 18(1), točka (a), izpolnjen v zvezi z institucijo ali subjektom, ki je prejel te podporne ukrepe, in to oceno sporoči Komisiji in odboru v skladu s členom 18(1), tretji pododstavek.“;

(21) člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar ukrep za reševanje vključuje odobritev državne pomoči v skladu s členom 107(1) PDEU ali pomoči iz sklada v skladu z odstavkom 3 tega člena, shema za reševanje iz člena 18(6) te uredbe ne začne veljati, dokler Komisija ne sprejme pozitivnega ali pogojnega sklepa ali sklepa o nenasprotovanju glede združljivosti uporabe takšne pomoči z notranjim trgov. Komisija sprejme odločitev o združljivosti uporabe državne pomoči ali pomoči iz sklada z

notranjim trgom najpozneje takrat, ko odobri shemo za reševanje ali ji nasprotuje v skladu s členom 18(7), drugi pododstavek, ali ko poteče obdobje 24 ur iz člena 18(7), peti pododstavek, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Institucije Unije pri opravljanju nalog, ki so jim dodeljene s členom 18 te uredbe, vzpostavijo strukturno ureditev, ki zagotavlja operativno neodvisnost in preprečuje nasprotja interesov, ki bi lahko nastala med funkcijami, pooblaščenimi za opravljanje teh nalog, in drugimi funkcijami, ter na ustrezen način objavijo vse pomembne informacije o svoji notranji organizaciji v zvezi s tem.“;

- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Takoj ko odbor meni, da bi bilo morda treba uporabiti sklad, neformalno, hitro in zaupno stopi v stik s Komisijo, da bi razpravljal o morebitni uporabi sklada, vključno s pravnimi in gospodarskimi vidiki, povezanimi z njegovo uporabo. Ko je odbor v zadostni meri prepričan, da bo predvidena shema za reševanje vključevala uporabo pomoči iz sklada, uradno obvesti Komisijo o predlagani uporabi sklada. To uradno obvestilo vsebuje vse informacije, ki jih Komisija potrebuje za oceno v skladu s tem odstavkom in ki jih ima odbor ali za katere je pooblaščen, da jih lahko pridobi, v skladu s to uredbo.

Komisija po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka oceni, ali bi uporaba sklada zaradi dajanja prednosti upravičencu ali kateri koli drugi družbi izkrivljala konkurenco ali bi jo utegnila izkrivljati, tako da – kolikor bi vplivala na trgovino med državami članicami – več ne bi bila združljiva z notranjim trgom. Komisija za uporabo sklada uporabi merila, vzpostavljena za uporabo pravil o državni pomoči, kot so določena v členu 107 PDEU. Odbor Komisiji zagotovi informacije, ki jih ima ali za katere je pooblaščen, da jih lahko pridobi, v skladu s to uredbo in za katere Komisija meni, da so potrebne za izvedbo te ocene.

Komisija pri oceni upošteva vse zadevne uredbe, sprejete na podlagi člena 109 PDEU, vsa povezana in relevantna sporočila in navodila Komisije ter vse ukrepe, ki jih je Komisija sprejela pri izvajanju pravil Pogodb glede državne pomoči, kot so v veljavi, ko je treba pripraviti oceno. Ti ukrepi se uporabijo, kot da so sklicevanja na državo članico, odgovorno za priglasitev pomoči, sklicevanja na odbor, in z vsemi drugimi potrebnimi spremembami.

Komisija sprejme odločitev o združljivosti uporabe sklada z notranjim trgom in jo naslovi na odbor in na nacionalne organe za reševanje zadevne države članice ali zadevnih držav članic. Ta odločitev je lahko odvisna od pogojev ali zavez upravičenca in upošteva potrebo po pravočasni izvedbi ukrepa za reševanje s strani odbora.

Odločitev lahko odboru, nacionalnim organom za reševanje v zadevni sodelujoči državi članici oziroma državah članicah ali upravičencu naloži obveznost, da zagotovijo spremljanje skladnosti. To lahko vključuje zahteve za imenovanje skrbnika ali druge neodvisne osebe za pomoč pri spremljanju. Skrbnik ali druga neodvisna oseba lahko opravlja funkcije, ki so opredeljene v odločitvi Komisije.

Vsaka odločitev na podlagi tega odstavka se objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Komisija lahko sprejme negativno odločitev, naslovljeno na odbor, če odloči, da bi bila predlagana uporaba sklada nezdržljiva z notranjim trgom in ne bi bila mogoča v obliki, kot jo predlaga odbor. Ko odbor prejme takšno odločitev, znova preuči svojo shemo za reševanje in pripravi revidirano shemo za reševanje.“;

- (c) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko Svet na zahtevo države članice ali odbora v sedmih dneh po vložitvi take zahteve soglasno odloči, da se uporaba sklada šteje za združljivo z notranjim trgom, kadar tako odločitev upravičujejo izjemne okoliščine. Komisija sprejme odločitev v primeru, da Svet odločitve ni sprejel v teh sedmih dneh.“;

- (22) člen 20 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Preden odbor določi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje ali pogoji za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 21(1), zagotovi, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z odborom in nacionalnim organom za reševanje, in od subjekta iz člena 2, opravi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti zadevnega subjekta.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek 8a:

„8a. Kadar je treba prispevati informacije pri odločitvah iz odstavka 5, točki (c) in (d), cenilec dopolni informacije iz odstavka 7, točka (c), z oceno vrednosti zunajbilančnih sredstev in obveznosti, vključno s pogojnimi obveznostmi in sredstvi.“;

- (c) v odstavku 18 se doda naslednja točka (d):

„(d) pri določanju izgub, ki bi nastale sistemu jamstva za vloge, če bi institucija prenehala po običajnih insolvenčnih postopkih, uporabijo merila in metodologija iz člena 11e Direktive 2014/49/EU in vseh delegiranih aktov, sprejetih v skladu z navedenim členom.“;

- (23) člen 21 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se spremeni:

- (i) prvi pododstavek se spremeni:

— uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„1. Odbor v skladu s postopkom iz člena 18 uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) ter subjekti in skupinami iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo ugotovi, da je izpolnjen eden ali več od naslednjih pogojev:“;

— točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) subjekt ali skupina potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen kadar se ta pomoč odobri v eni od oblik iz člena 18a(1).“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Oceno pogojev iz prvega pododstavka, točke (a) do (d), opravi ECB za subjekte iz člena 7(2)(a) ali zadevni pristojni nacionalni organ za subjekte iz člena 7(2)(b) in (4)(b) ter člena 7(5) in odbor na izvršni seji v skladu z dodelitvijo nalog v skladu s postopkom iz člena 18(1) in (2).“;

(b) odstavek 2 se črta;

(c) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira, potrebe po učinkovitem izvajanju pooblastil za odpis in konverzijo ali strategije reševanja za skupino v postopku reševanja ter drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli ukrep, vključno z alternativnimi ukrepi zasebnega sektorja, nadzornimi ukrepi ali ukrepi za zgodnje posredovanje, razen odpisa ali konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a, preprečil propad tega subjekta ali skupine v razumnem obdobju.“;

(d) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Kadar je izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1 v zvezi s subjektom iz navedenega odstavka in so izpolnjeni tudi pogoji iz člena 18(1) v zvezi z navedenim subjektom ali subjektom, ki pripada isti skupini, se uporabi postopek iz člena 18(6), (7) in (8).“;

(24) člen 27 se spremeni:

(a) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Sklad lahko da prispevek iz odstavka 6, samo kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) delničarji, imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo v skladu s členom 48(1) Direktive 2014/59/EU in členom 21(10) te uredbe, ter sistem jamstva za vloge v skladu s členom 79 te uredbe in členom 109 Direktive 2014/59/EU, kadar je ustrezno, zagotovijo prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, enak znesku, ki ni manjši od 8 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 20(1) do (15);

(b) prispevek sklada ne presega 5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izračunanih v skladu z vrednotenjem iz člena 20(1) do (15).“;

(b) odstavek 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Sklad lahko prispeva sredstva, ki so bila zbrana s predhodnimi prispevki iz člena 70 in ki še niso bila porabljena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) sklad je zagotovil prispevek v skladu z odstavkom 6 in dosežena je bila 5-odstotna omejitev iz odstavka 7, točka (b);

- (b) vse obveznosti, ki so razvrščene nižje od vlog in niso izključene iz reševanja s sredstvi upnikov na podlagi odstavkov 3 in 5, so bile v celoti odpisane ali konvertirane.

10. V izjemnih primerih lahko odbor namesto prispevka iz sklada iz odstavka 9 ali poleg prispevka, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 9, zaprosi za dodatno financiranje iz alternativnih virov financiranja.“;

- (c) v odstavku 13 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi ocene iz prvega pododstavka se določi znesek, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov:

- (a) da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v postopku reševanja ali po potrebi določi količnik premostitvene institucije ob upoštevanju morebitnega prispevka kapitala iz sklada v skladu s členom 76(1), točka (d);
- (b) da se ohrani zadostno tržno zaupanje v institucijo v postopku reševanja ali premostitveno institucijo, ob upoštevanju potrebe po kritju pogojnih obveznosti, in instituciji v postopku reševanja omogoči, da vsaj eno leto še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in še naprej opravlja dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU.“;

- (25) člen 30 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Obveznost sodelovanja in izmenjave informacij“;

- (b) vstavijo se naslednji odstavki 2a, 2b in 2c:

„2a. Odbor, ESRB, EBA, ESMA in EIOPA tesno sodelujejo in drug drugemu zagotavljajo vse informacije, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.

2b. ECB in druge članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) tesno sodelujejo z odborom in mu zagotavljajo vse informacije, potrebne za izvajanje nalog odbora, vključno z informacijami, ki jih zberejo v skladu s svojim statutom. Za zadevne izmenjave se uporablja člen 88(6).

2c. Imenovani organi iz člena 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU tesno sodelujejo z odborom in mu zagotavljajo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog.“;

- (c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Odbor si prizadeva za tesno sodelovanje z vsemi instrumenti za javnofinančno pomoč, vključno z evropskim instrumentom za finančno stabilnost (EFSF) in evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS), zlasti v vseh naslednjih primerih:

- (a) v izrednih razmerah iz člena 27(9) in kadar je tak instrument odobril ali bo verjetno odobril neposredno ali posredno finančno pomoč subjektom s sedežem v sodelujoči državi članici;
- (b) kadar je odbor sklenil pogodbo za shemo financiranja sklada na podlagi člena 74.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Kadar je potrebno, odbor z ECB in drugimi članicami ESCB, nacionalnimi organi za reševanje in pristojnimi nacionalnimi organi sklene memorandum o soglasju, v katerem je na splošno opisano njihovo sodelovanje pri opravljanju njihovih nalog po pravu Unije v skladu z odstavki 2, 2a, 2b in 4 tega člena in členom 74, drugi odstavek. Memorandum se redno pregleduje, objavi pa se ob upoštevanju zahtev varovanja poslovne skrivnosti.“;

(26) vstavi se naslednji člen 30a:

„Člen 30a

Informacije, ki jih hrani centralizirani avtomatiziran mehanizem

1. Organi, ki upravljajo centralizirane avtomatizirane mehanizme, vzpostavljene s členom 32a Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta**, odboru na njegovo zahtevo zagotovijo informacije v zvezi s številom strank, za katere je subjekt iz člena 2 edini ali glavni bančni partner.

2. Odbor zahteva informacije iz odstavka 1 samo za vsak primer posebej in kadar je to potrebno za opravljanje njegovih nalog v skladu s to uredbo.

3. Odbor lahko informacije, pridobljene v skladu s prvim odstavkom, posreduje nacionalnim organom za reševanje v okviru opravljanja njihovih nalog na podlagi te uredbe.

** Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(27) v členu 31 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Za subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, se nacionalni organi za reševanje posvetujejo z odborom, preden ukrepajo na podlagi člena 86 Direktive 2014/59/EU.“;

(28) v členu 32(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar skupina vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah in v nesodelujočih državah članicah ali tretjih državah, brez poseganja v odobritev Sveta ali Komisije, ki se zahteva v skladu s to uredbo, odbor zastopa nacionalne organe za reševanje iz sodelujočih držav članic pri posvetovanju in sodelovanju z nesodelujočimi državami članicami ali tretjimi državami v skladu s členi 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 ter 88 do 92 Direktive 2014/59/EU.“;

(29) člen 34 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Odbor lahko ob uporabi vseh informacij, ki so ECB že na voljo, vključno z informacijami, ki so jih zbrale članice ESCB v skladu s svojim statutom, ali vsemi informacijami, ki so na voljo pristojnim nacionalnim organom, ESRB, EBA, ESMA ali EIOPA, prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je te organe obvestil, od naslednjih pravnih ali fizičnih

oseb zahteva, da mu v skladu s postopkom, ki ga zahteva odbor, in v obliki, ki jo zahteva odbor, zagotovijo vse potrebne informacije za opravljanje njegovih nalog:“;

(b) odstavek 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Odbor, ECB, članice ESCB, pristojni nacionalni organi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalni organi za reševanje lahko pripravijo memorandume o soglasju, ki določajo postopek, ki ureja izmenjavo informacij. Izmenjava informacij med odborom, ECB in drugimi članicami ESCB, pristojnimi nacionalnimi organi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalnimi organi za reševanje se ne šteje za kršitev zahtev varovanja poslovne skrivnosti.

6. Pristojni nacionalni organi, ECB, članice ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalni organi za reševanje sodelujejo z odborom, da preverijo, ali so nekatere ali vse zahtevane informacije že na voljo ob predložitvi zahteve. Kadar so take informacije na voljo, pristojni nacionalni organi, ECB in druge članice ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA ali nacionalni organi za reševanje te informacije zagotovijo odboru.“;

(30) v členu 43(1) se vstavi točka (aa):

„(aa) podpredsednik, imenovan v skladu s členom 56;“;

(31) v členu 50(1) se točka (n) nadomesti z naslednjim:

„(n) v skladu s kadrovskimi predpisi in pogoji za zaposlitev imenujeta računovodja in notranji revizor, ki sta pri opravljanju svojih nalog funkcionalno neodvisna;“;

(32) člen 53 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Izvršno sejo odbora sestavljajo predsednik, podpredsednik in štirje člani iz člena 43(1), točka (b).“;

(b) v odstavku 5 se besedilo „člena 43(1)(a) in (b)“ nadomesti z besedilom „člena 43(1), točke (a), (aa) in (b)“;

(33) v členu 55 se odstavek 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), pri razpravljanju o posameznem subjektu ali skupini, ki ima sedež v samo eni sodelujoči državi članici, če v roku, ki ga določi predsednik, vsi člani iz člena 53(1) in (3) ne morejo doseči skupnega dogovora s soglasjem, odločitev sprejmejo z navadno večino.

2. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), pri razpravljanju o čezmejni skupini, če v roku, ki ga določi predsednik, vsi člani iz člena 53(1) in (4) ne morejo doseči skupnega dogovora s soglasjem, odločitev sprejmejo z navadno večino.“;

(34) člen 56 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) pripravo predhodnega osnutka proračuna in osnutka proračuna odbora v skladu s členom 61 in izvajanje proračuna odbora v skladu s členom 63;“;

(b) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Mandat predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b), je pet let. Ta mandat se lahko enkrat podaljša.

Oseba, ki je opravljala dva mandata predsednika, podpredsednika ali člana iz člena 43(1), točka (b), ni upravičena do imenovanja na katerega koli od drugih dveh položajev.“;

- (c) v odstavku 6, prvi pododstavek, se doda naslednji stavek:

„Komisija lahko določi imena na ožjem seznamu v vrstnem redu, ki odraža njeno oceno ustreznosti vsakega kandidata glede na merila iz odstavka 4 tega člena.“;

- (d) vstavi se naslednji odstavek 6a:

„6a. Komisija v devetih mesecih pred koncem prvega mandata predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b), oceni rezultate, dosežene v prvem mandatu, in na podlagi rezultatov te ocene odloči, ali bo dala predlog za podaljšanje mandata.

Svet na podlagi predloga Komisije sprejme izvedbeni sklep o podaljšanju mandata predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b). Svet odloča s kvalificirano večino.“;

- (e) v odstavku 7 se zadnji stavek nadomesti z naslednjim:

„Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), ostanejo na položaju, dokler niso imenovani njihovi nasledniki in dokler ti ne začnejo opravljati svojih nalog v skladu s sklepom Sveta iz odstavka 6 tega člena.“;

- (35) člen 61 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61

Priprava proračuna

1. Predsednik vsako leto do 31. marca pripravi predhodni osnutek proračuna odbora za naslednje leto, vključno z izjavo o oceni prihodkov in odhodkov odbora za naslednje leto, skupaj s kadrovskim načrtom, in ga predloži odboru na plenarni seji.

Odbor na plenarni seji po potrebi prilagodi predhodni osnutek proračuna odbora skupaj z osnutkom kadrovskega načrta.

2. Predsednik na podlagi predhodnega osnutka proračuna, ki ga sprejme odbor na plenarni seji, pripravi osnutek proračuna odbora in ga predloži odboru v sprejetje na plenarni seji.

Odbor vsako leto do 30. novembra na plenarni seji po potrebi prilagodi osnutek proračuna, ki ga je predložil predsednik, in sprejme končni proračun odbora skupaj s kadrovskim načrtom.“;

- (36) v členu 69 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Če po prvotnem obdobju iz odstavka 1 razpoložljiva finančna sredstva padejo pod ciljno raven iz navedenega odstavka, se redni prispevki, izračunani v skladu s členom 70, zbirajo, dokler ni dosežena ciljna raven. Odbor lahko pobiranje rednih prispevkov, zbranih v skladu s členom 70, odloži za eno ali več let za zagotovitev, da znesek, ki ga je treba pobrati, doseže znesek, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog ne vpliva pomembno na zmožnost odbora, da uporabi sklad na podlagi oddelka 3. Če so razpoložljiva finančna sredstva nato

zmanjšana na manj kot dve tretjini ciljne ravni, se po tem, ko se prvič doseže ciljna raven, raven tega prispevka določi tako, da se lahko cilj doseže v šestih letih.“;

(37) člen 70 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Razpoložljiva finančna sredstva, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven iz člena 69, lahko vključujejo nepreklicne zaveze za plačilo, ki so v celoti zavarovane s sredstvi z nizkim tveganjem, ki niso obremenjena z nobenimi pravicami tretjih oseb, pri čemer so na voljo in namenjene izključno uporabi s strani odbora, in sicer za namene iz člena 76(1). Delež teh nepreklicnih zavez za plačilo ne presega 50 % celotnega zneska prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom. V okviru te omejitve odbor vsako leto določi delež nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Odbor pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, danih v skladu z odstavkom 3 tega člena, kadar je potrebna uporaba sklada v skladu s členom 76.

Kadar institucija ali subjekt ne spada več v področje uporabe člena 2 in zanj ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v skladu z odstavkom 1 tega člena, odbor pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, ki so bile dane v skladu z odstavkom 3 in jih je treba še plačati. Če je prispevek, povezan z nepreklicno zavezo za plačilo, ustrezno plačan ob prvem pozivu, odbor prekliče zavezo in vrne zavarovanje s premoženjem. Če prispevek ni ustrezno plačan ob prvem pozivu, odbor zaseže zavarovanje s premoženjem in prekliče zavezo.“;

(38) v členu 71(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupni znesek izrednih naknadnih prispevkov na leto ne presega trikratnika zneska v višini 12,5 % ciljne ravni.“;

(39) v členu 74 se doda naslednji odstavek:

„Odbor obvesti Komisijo in ECB takoj, ko meni, da bi bilo morda treba aktivirati pogodbe za sheme financiranja sklada v skladu s tem členom, ter Komisiji in ECB zagotovi vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog v zvezi s takšnimi pogodbami.“;

(40) člen 76 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če odbor določi, da bo uporaba sklada za namene iz odstavka 1 verjetno povzročila, da se bo del izgub subjekta iz člena 2 prenesel na sklad, se uporabljajo načela iz člena 27, ki urejajo uporabo sklada.“;

(b) dodata se naslednja odstavka 5 in 6:

„5. Kadar se instrumenti za reševanje iz člena 22(2), točka (a) ali (b), uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, ima odbor terjatev do preostalega dela subjekta za vse odhodke in izgube, ki jih ima sklad zaradi prispevkov k reševanju v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena v zvezi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki.

6. Terjatve odbora iz odstavka 5 tega člena in člena 22(6) imajo v skladu s členom 108(9) Direktive 2014/59/EU v vsaki sodelujoči državi članici enako prednostno razvrstitev kot terjatve nacionalnih shem za financiranje reševanja v nacionalnem pravu te države članice, ki ureja običajne insolvenčne postopke.“;

(41) člen 79 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Sodelujoče države članice zagotovijo, da če odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi s kreditno institucijo in če tak ukrep zagotavlja, da imajo vlagatelji še naprej dostop do vlog, sistem jamstva za vloge, s katerim je povezana ta kreditna institucija, za preprečitev izgub vlagateljev zagotovi prispevek za namene in pod pogoji, določenimi v členu 109 Direktive 2014/59/EU.

2. Odbor določi znesek prispevka sistema jamstva za vloge v skladu z odstavkom 1 po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge in po potrebi z imenovanim organom v smislu člena 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU o ocenjenih stroških izplačila vlagateljem v skladu s členom 11e Direktive 2014/49/EU in v skladu s pogoji iz člena 20 te uredbe.

3. Odbor o svoji odločitvi iz prvega pododstavka uradno obvesti imenovani organ v smislu člena 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU in sistem jamstva za vloge, s katerim je institucija povezana. Sistem jamstva za vloge to odločitev brez odlašanja upošteva.“;

(b) v odstavku 5 se drugi in tretji pododstavek črtata;

(42) v členu 85(3) se beseda „iz“ nadomesti z besedilom „, sprejeto na podlagi“;

(43) v členu 88 se doda naslednji odstavek 7:

„7. Ta člen odboru ne preprečuje razkritja njegovih analiz ali ocen, tudi kadar temeljijo na informacijah, ki jih zagotovijo subjekti iz člena 2 ali drugi organi iz odstavka 6 tega člena, kadar odbor oceni, da razkritje ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in da obstaja javni interes za razkritje, ki prevlada nad drugimi interesi iz odstavka 5 tega člena. Za namene odstavka 1 tega člena se šteje, da je odbor takšno razkritje opravil pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo.“.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi].

Vendar se člen 1, točka 1(a), točki 2 in 3, točka 4(a), točka 5(a), (b), (c)(i) in (ii), točka 6(a), točka 7, točka 13(a)(i) in (b), točka 14(a), (b) in (d), točka 19(d) in (e), točka 21, točka 23(a)(i), prva alineja, (b) in (d), točke 25 do 35 ter točke 39, 42 in 43 uporabljajo od ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 1 mesec od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.
V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
Predsednica

Za Svet
Predsednik